

நிரந்தரப் புரட்சியும் சோசலிச
அனைத்துலக வாதத்துக்கான
பாராட்டமும்

நீர்த்தி பாலசூரிய
நினைவுப் பேருரை

ஃடவிட் நோர்த்

தொழிலாளர் பாதை வெளியீடு

நிரந்தரப் புரட்சியும்
சோசலிச
அனைத்துலகவாதத்துக்கான
போராட்டமும்
டேவிட் நோர்த்

தோழர். கீர்த்தி பாலசூரிய நினைவுப் பேருரை

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் இலங்கைக் கிளையான புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் ஆரம்பம் தொடக்கம் அதன் பொதுச் செயலாளராக விளங்கிய தோழர். கீர்த்தி பாலசூரிய 1987 டிசம்பர் 18ம் திகதி காலமானார். அவரின் மறைவின் ஐந்தாவது ஆண்டு நிறைவை நினைவு கூரும் முகமாக அனைத்துலகக் குழுவின் கிளைகள் உலகம் பூராவும் நடாத்திய கூட்டங்களின் ஒரு அம்சமாக கனடிய ட்ரொட்ஸ்கிச அனைத்துலகத் தொழிலாளர் கட்சி (I.W.P.) 1993 பெப்ரவரி 6ம் திகதி மொன்றியலில் பொதுக் கூட்டமொன்றை நடாத்தியது. அக் கூட்டத்தில் அமெரிக்க ட்ரொட்ஸ்கிச கட்சியான வேர்க்கஸ் லீக்கின் தேசியச் செயலாளர் டேவிட் நோர்த் நிகழ்த்திய உரை இங்கு பிரசுரமாகின்றது.

அதைத் தொடர்ந்து வரும் 'இந்திய—இலங்கை உடன் படிக்கையும் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் பணிகளும்' நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் அறிக்கையாக 1987 நவம்பர் 19ல் வெளியானது. முன்னர் இது சிறு பிரசுரமாக வெளிவந்துள்ளது.

தொழிலாளர் பாதை
பிரசுரம்.

P' RAYA
87 RUE DE COLOMBES
92000 ANNIERES SUR -
- SEINE FRANCE

முதலாம் பதிப்பு

1993 யூன்

முதலாம் பதிப்பு

1993 யூன்

முதலாம் பதிப்பு

முதலாம் பதிப்பு:
1993 யூன்

அச்சகம்;

பியதாச அச்சகம்,
இல. 51,
நாகஹவத்த வீதி,
மகரகம.

வெளியீடு:

தொழிலாளர் பாதை வெளியீட்டாளர்கள்,
இல. 90,
1ம் மாளிகாகந்த ஒழுங்கை
மருதானை,
கொழும்பு-10.

ISBN 955-9123-23-8

நிரந்தரப் புரட்சியும்

சோசலிச

அனைத்துலக வாதத்துக்கான

போராட்டமும்

தோழர். கீர்த்தி பாலகூரிய மரணமாகி ஐந்து ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன என்பதை நம்புவது கடினம். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நாம் ஒரு தோழரின் வாழ்க்கையை நினைவு கூர்கின்றோம். அவர் இன்று உயிர் வாழ்ந்திருந்தால் அவரின் 44வது பிறந்த நாளின் பின்னர் ஒரு சில மாதங்கள் கழிந்திருக்கும். அவர் மிகவும் இளவயதில் காலமானார். அவருக்கு அப்போதுதான் 39வயது. அவரின் மரணம் முற்றிலும் எதிர்பாராதது, கீர்த்தி அவரின் வயதைக் காட்டிலும் இளமையாய் இருந்தார். அவரின் அளப்பரிய அறிவாற்றல், அரசியல் அனுபவத்திற்கிடையேயும் அவரின் ஆர்வமும், நகைச்சுவையும் ஒரு குழந்தைப் பண்பைக் கொண்டிருந்தது, இருப்பினும் முதிர்ச்சியின் மையையோ அல்லது கவலையினத்தினையோ அவரிடம் கண்டதில்லை. அவர் ஒரு கூரிய புத்திஜீவி தீவிரம் கொண்ட மனிதனாக விளங்கினார். அவரின் அரசியல் முடிவுகள் பல்லாண்டு கால நெறி முறையான ஆய்வுகள் மூலம் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டு, பலமுட்டப்பட்டவை.

நான் கீர்த்தியை முதலில் தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சியின் (W. R. P) முன்னோடியான சோசலிச பேபர் லீக்கினால் 1972 கோடைக்காலத்தில் இங்கிலாந்தில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்ட பாடசாலையில் சந்தித்தேன். அவர் நான்காம் அகிலத்தின் வரலாறு பற்றிய ஒரு விரிவுரைத் தொடரில் பங்கு கொண்டிருந்தார். அவர் சிதைவுற்ற 1923 ஜேர்மன் புரட்சி மீது ஒரு நீண்ட பங்களிப்புச் செய்தது எனக்கு இன்னமும் ஞாபகம். கீர்த்தி இப்பாடசாலையில் சிங்களத்தில் உரை நிகழ்த்தினார். ஆனால் முழுச் சபையினரும் அவரின் உணர்ச்சிமிக்க பேச்சினால் வசீகரிக்கப்பட்டனர். வார்த்தைகள் அக்கினிக் குழம்பாக அவரிடம் இருந்து

வெளிப்பட்டன. அவரின் மொழிபெயர்ப்பாளர் — தோழர். விஜேயஸ் என்று நினைக்கின்றேன் — பெரும் முயற்சிக்கு மத்தியிலும் தொடர முடியவில்லை. தமது மொழிபெயர்ப்பாளர் ஒன்றில் பல வசனங்களை விட்டு விட்டார் அல்லது ஒரு குறிப்பிட்ட வாக்கியத்தினை உரிய நுட்பத்துடன் எடுத்துக் கூறத் தவறிவிட்டார் என இடைக்கிடையே கீர்த்தி உணர்ந்ததும்; அவர் தனது கருத்தினை தம்மால் முடிந்தமட்டும் எடுத்துக்கூற திடீரென ஆங்கிலத்துக்குத் திரும்புவதுண்டு.

அச்சமயத்தில் கீர்த்தி ஒரு சில மாதங்களுக்கு முன்னர் தான் அன்றைய கிழக்கு பாகிஸ்தான் மீது (பின்னர் அது பங்களாதேஷ் ஆக இருந்தது) இடம்பெற்ற இந்திய ஆக்கிரமிப்பு தொடர்பாக சோசலிச லேபர் லீக் கடைப்பிடித்த அரசியல் நிலைப்பாட்டை உக்கிரமாக எதிர்த்திருந்தார் என்பதை நான் அறிந்திருக்கவில்லை. இந்திய ஆக்கிரமிப்பினை சோ. லே. வீ. அங்கீகரித்ததை எதிர்த்து கீர்த்தி 1971 டிசம்பரிலும், 1972 ஜனவரியிலும் எழுதிய கடிதங்களை அனைத்துலகக் குழுவின் ஏனைய பகுதிகள் இன்னுமோர் 14 ஆண்டுகளுக்கு —தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சியுடனான பிளவு வரை— கண்டதில்லை.

பல ஆண்டுகளுக்குப் பின்னரே நான் கீர்த்தியுடன் விரிவாகப் பேச வாய்ப்புக் கிடைத்தது. நாம் இருவரும் 1975 மே மாதத்தில் லண்டனில் நடைபெற்ற அனைத்துலகக் குழுவின் ஆறாவது காங்கிரசில் கலந்து கொண்டோம். அந்தக் காங்கிரஸ், ரிம் யூல்போர்த் வேர்க்கஸ் லீக்கில் இருந்து ஓட்டமெடுத்ததன் பின்னர் நடைபெற்றது. கீர்த்திக்கு யூல் போர்த்தை தெரிந்நிருந்ததால் அவர் வேர்க்கஸ் லீக்கினுள் வெடித்த நெருக்கடியின் அடிப்படையாக விளங்கிய அரசியல் விவகாரங்களை அறிவதில் பெரிதும் அக்கறை காட்டினார். உண்மையில் கீர்த்தி ஓராண்டுக்கு முன்னர் நடைபெற்ற ஐந்தாவது காங்கிரசில் யூல் போர்த்தை இறுதியாகக் கண்டிருந்தார். அக்காங்கிரசில் யூல் போர்த்தின் அறிக்கை, பெருந்தொகையான முன்னணி உறுப்பினர்களின் இராஜினாமா உட்பட பெரும் இழப்புக்களுக்கு வேர்க்கஸ் லீக் உள்ளாகியுள்ளதை சுட்டிக்காட்டியது. இத்தகவல் கீர்த்தியை சங்கடத்துக்குள்ளாக்கியதோடு அவர் வேர்க்கஸ் லீக்கினுள் ஏற்பட்டுள்ள பாரதூரமான நெருக்கடிக் கான திட்டவட்டமான அரசியல் விளக்கத்தினை யூல் போர்த்திடம் இருந்து பெற்றுக் கொள்ள முயன்றார். எவ்வா

நெனிணும் ஜூல் போர்த்தை கேள்விக்குள்ளாக்கும் கீர்த்தியின் முயற்சிகள் ஹீலி, பண்டா குறுக்கீட்டால் தடுக்கப்பட்டது, அவர்கள் இளைஞர்களிடையே 'பேரளவு ஆட்சிரட்டும்' ஜூல் போர்த்தின் கணக்குவழக்குகள் பற்றி அக்கறை காட்டினரேயன்றி மதிப்பும், அனுபவமும் நிறைந்த அங்கத்தவர்கள் இழக்கப்பட்டதையிட்டு சிரத்தை காட்டவில்லை.

அடுத்த 10 ஆண்டு காலத்தில் நான் ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் மட்டுமே கீர்த்தியைக் கண்டுள்ளதோடு பொதுவில் அந்நிலைமைகள் அரசியல் கருத்துக்களைத் திறந்தமனதுடன் பரிமாறிக் கொள்வதை முடியாமல் செய்தது இறுதியில் 1985 அக்டோபருக்குப் பின்னரே நாம் நெருக்கமாகவும் ஒழுங்குமுறையாகவும் இணைந்து தொழிற்பாடவாய்ப்புக் கிடைத்தது. தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சியினுள் நெருக்கடி வெடித்தது; அக்டோபர் மூன்றாம் வாரத்தின் இறுதியில் கீர்த்தி லண்டன் வந்தடைந்தார். நான் தொ.பு.க., நா.அ.அ.கு. உள்ளேயான நிலைமைகளை வேர்க்கஸ் லீக்குக்கு மீள அறிவிக்கும் பொருட்டு அமெரிக்கா திரும்பினேன். அக்டோபர் 20 காலை எல்லோரிடையேயும் — மைக் பண்டாவிடம் இருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது எனக்கு நல்ல ஞாபகம். கீர்த்தி லண்டன் வந்துவிட்டதாக—உண்மையில் தொ.பு.க. கட்டிடத்துக்கு—அவர் என்னிடம் கூறினார். பண்டாவுடன் தொலைபேசி பேச்சு முடிந்த மறு கணமே நான் மற்றோர் தொடுவையில் WRP தலைமை காரியாலயத்துடன் தொடர்பு கொண்டு கீர்த்தியைப் பேசும்படி வேண்டினேன். அவரின் முதல் வார்த்தை: "WRP-ின் அரசியல் போக்கு பற்றிய தங்களின் விமர்சனங்களை வாசித்தேன். நான் அவற்றுடன் உடன்பாடு கொண்டுள்ளேன்". இந்த அணுகுமுறை தோழர். கீர்த்தியின் தனிச்சிறப்பியல்பாக விளங்கியது. அவர் எப்போதுமே அரசியல் விவகாரங்களுடனேயே ஆரம்பிப்பார். அவர் லண்டனை வந்தடைந்த பின்னர் கடந்துபோன நாட்களில் பண்டா கீர்த்திக்கு ஹீலியின் 'பாலுறவு ஊழல்' பற்றிய காம உணர்வு விபரங்கள் மூலம் விருந்தளித்திருந்தார். பண்டா இறுதியில் நிறுத்திப் பெருமூச்சுவிட்ட வேளையில் "ஜெரி ஹீலியுடனான உங்களின் அரசியல் கருத்து வேறுபாடுகள் என்ன?" என கீர்த்தி சாதாரண தொனியில் கேட்டார். இக் கேள்வி பண்டாவை அதிர்ச்சி அடையச் செய்ததோடு அவர் கூறுவதற்கு எதுவும் இருக்கவில்லை. ஒரு கணிசமான அளவு அரசு

சியல் தள்ளாட்டத்தின் பின்னர் இந்த தர்மசங்கடமான நிலையில் இருந்து விடுபடுவதற்கான ஒரு மார்க்கமாகப் பண்டா நான் 1982 க்கும் 1984 க்கும் இடையே எழுதிய அரசியல் பத்திரத்தின் பிரதியைக் கீர்த்தியிடம் கையளித்தார்.

ஆனால் இப்பத்திரங்கள் பண்டாவுக்கு அவற்றின் உடனடியான பயன்பாட்டு, கோஷ்டி மதிப்பீட்டுக்கு அப்பால் எதுவித முக்கியத்துவமும் இல்லாதவை. கீர்த்திக்கோ சிறப்பு முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. ஒரு தகராப்த காலத்துக்கும் மேலாக புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் அனைத்துலகக் குழுவின் உள்ளே உண்மையில் தனிமைப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. SLL / WRPயுள் அபிவிருத்திகண்டு வரும் சந்தர்ப்பவாதம் பற்றிய அதன் 1972 விமர்சனங்களை எவரும் அறிந்திருக்கவில்லை. அது ஹீலி, பண்டா, சுவோற்றரின் ஒரு தொகை விசுவாசமற்றதும், நாசகாரமானதுமான ஆத்திரமூட்டல் நடவடிக்கைகளுக்கு இலக்காகி வந்தது. அனைத்துலகக் குழுவின் ஏனைய பகுதிகளின் கண்களில் அதன் தலைமையை அவமானம் செய்யும் நோக்கமாக WRP புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் பணிகளையிட்டு புனைந்த பொய் அறிக்கைகளை தயாரித்தது. இத்தாக்குதல்களின் நோக்கம், கீர்த்தியும், பு.க.க.வின் தலைமையைச் சேர்ந்த அவரின் தோழர்களும் உணர்ச்சி பூர்வமான முறையில் தம்மை அர்ப்பணித்துக் கொண்டுள்ள நான்காம் அகிலத்தினால் வரலாற்று ரீதியாக அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட கொள்கைகளுக்கும் வேலைத்திட்டங்களுக்குமான பு.க.க.வின் போராட்டத்துக்குக் குழிபறிப்பதாக விளங்கியது. கீர்த்தி, நான்காம் அகிலத்தின் முழு வரலாற்றிலும் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ள ஒரு கட்சியின் தலைவராகவும் அதன் மாபெரும் பாரம்பரியங்களின் பெருமைமிக்க பிரதிநிதியாகவும் விளங்கினார்.

புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்துக்கும் — தனிப்பட்ட முறையில் கீர்த்திக்கும் WRP உருவாக்கிய சகல பயங்கரமான சங்கடங்களுக்கு மத்தியிலும் 1985ல் வெடித்த அரசியல் நெருக்கடியில் கீர்த்தியின் பிரதிபலிப்புக்களில் அகநிலைவாதத்தினையோ அல்லது பகைமையுணர்வையோ காணமுடியவில்லை, மாறாக அவர் இந்த நெருக்கடியில் அனைத்துலகக் குழுவினை ஒரு ட்ரொப்ட்ஸ்கிச வேலைத்திட்டத்தினால் மீளாயுதபாணியாக்கவும், பல வருடங்களாக நான்காம் அகிலத்தைப் பலவீனமடையச் செய்த சந்தர்ப்பவாதத்துக்கு எதிராக உலகளாவிய ரீதியில் ஒரு

எதிர்த்தாக்குதலை நடாத்துவதற்கும் ஒரு வாய்ப்பினைக் கண்டார்.

கீர்த்தியின் வாழ்க்கையில் 1985 அக்டோபருக்கும் 1987 டிசம்பருக்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதி, அரசியல் ரீதியில் மிகவும் பயன்மிக்கதும் மகிழ்ச்சிமிக்கதுமென நான் அஞ்சாமல் கூறுவேன், அவர் அனைத்துலகக் குழுவின் கோட்பாட்டு, அரசியல் மறுமலர்ச்சியில் ஈடுசெய்யமுடியாததும் தீர்க்கமானதுமான பாத்திரத்தினை வகித்தார்.

1987 டிசம்பர் 23ல் நடைபெற்ற தோழர். கீர்த்தியின் மரணச்சடங்கில் நான் புரட்சிகரத் தொழிலாளரதும் இளைஞரதும் அடுத்த தலைமுறை தமது உத்தேசத்தினை மாஜி சேதுங்கிடமிருந்தோ அல்லது ஹோசியினிடமிருந்தோ அல்லது பி.டீ.ல் காஸ்ட்ரோவிடமிருந்தோ அல்லது மார்க்சிஸ்டுகளாக வேஷம்போடும் முதலாளித்துவ தேசியவாதத்தினதும் குட்டி முதலாளித்துவ தீவிரவாதத்தினதும் எந்தவொரு பிரதிநிதியிடம் இருந்தோ பெறப் போவதில்லை எனக் கூறினேன். மாறாக எதிர்காலப் புரட்சிகரப் போராளிகள் கீர்த்தி பாலசூரியவின் அரசியல் முன்மாதிரியில் இருந்தே கற்றுக்கொள்ளப் போகின்றார்கள். கடந்த ஐந்து ஆண்டு கால நிகழ்வுகள் அந்தப் புகழுரையில் எந்தவிதமான மிகைப்படுத்தலும் கிடையாது என்பதை எடுத்துக் காட்டியுள்ளன. கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளின் நிகழ்வுகளும் அரசியல் மோசடியையும் கோட்பாட்டுப் போலிகளையும் அடிப்படையாகக் கொண்ட ஸ்டாலினிச தேவதைகளின் மாபெரும் மனிதர்கள் எனப்பட்டவர்களின் புகழுக்கு ஈவிரக்கமற்ற அடி கொடுத்துள்ளது, ஆனால் இந்த நிகழ்வுகள் மார்க்சிசத்தின் வரலாற்று முன்னோக்கினதும் அது அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ள விஞ்ஞான விதிமுறையினதும் சக்தியை நிரூபிக்கின்றது.

கீர்த்தியின் அரசியல் வாழ்க்கை 20 வருடங்களுக்கும் மேலாகப் பரந்துபட்டிருந்தது. இந்த வருடங்கள் புரட்சிகர மார்க்சிசத்தின் நிச பாரம்பரியங்களைப் பேணுவதற்கு அர்ப்பணம் செய்யப்பட்டது. எவ்வாறெனினும் இந்த மார்க்சிசம் காக்கும் போராட்டத்தினை, அனைத்துலகத் தொழிலாளர் இயக்கத்தின் அரசியல் வாழ்க்கை அரசியல் சந்தர்ப்பவாதத்தின் மிகவும் கேவலமான வடிவங்களின் ஆளுமைக்குள்ளான நிலைமையில் நடாத்த வேண்டியது அவரது தலைவிதியாக இருந்தது. இச்சந்தர்ப்பவாதம் தன்

வசம் பிரமாண்டமான சட வளங்களைக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் இந்த வளங்களால் இதனைச் சர்வகாலமும் அதன் சொந்த அரசியல், தத்துவார்த்த, ஒழுக்கநெறி வங்கு ரோத்தின் இரக்கமற்ற பெறுபேறுகளில் இருந்து காக்க முடியாது போயிற்று. கடந்த காலத்தின் பாசாங்கு புனை கதைகள் எல்லாம் அம்பலமாக்கப்பட்டு வருகின்றன. மாஓக்கள், ஹொக்காஸ்கள், டிட்டோக்கள், காஸ்ட்ரோக்களும் மற்றும் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னைய சகாப்தத்தின் புரட்சிகர புகழ் பூத்தவர்கள் சகலரும் அரசியல் போலி வேசக்காரர்களாகவும் கோட்பாட்டுப் போலிகளாகவும் நினைவு கூரப்படுவர். அவர்களின் சாதனைகள் எனக் கூறப்படுபவை அனைத்தும் நாற்றம் கண்ட அத்திவாரத்தின் மேல் நிறுவப்பட்டவை. அவர்களால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அரசியல் கொலைக்களங்கள் ஒன்றில் சிதறுண்டு போய்விட்டன அல்லது அவமானம் மிக்கமுறையில் சிதறிக் கொண்டுள்ளன, அநேக விடயங்களில் மரணம் அவர்களின் காட்டிக் கொடுப்புக்களின் நாசகரமான விளைவுகளில் இருந்து தப்பக் கைகொடுத்துள்ளது. தொழிலாளி வர்க்கமே இதற்கான விலையைச் செலுத்தும் வண்ணம் தள்ளப்பட்டுள்ளது. ஸ்டாலினிசத்துடனான அவரது கேவலமான பேரம்பேசல்களின் பெறுபேறுகளைத் தரிசிக்க காஸ்ட்ரோ மட்டுமே நீண்டகாலம் ஜீவித்துள்ளதாகத் தெரிகிறது. அவர்களின் தனிப்பட்ட தலைவிதிகளுக்கிடையேயும் இச்சகல போலி மாவீரர்களும் — இதில் இன்னும் பலரைச் சேர்க்கலாம்—இதைப் பொதுவில் கொண்டுள்ளனர்: இவர்களில் ஒருவர் தன்னிலும் அனைத்துலகத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலனுக்கு எந்தவொரு நிலையான அரசியல் பெறுமானத்தையும் பங்களிப்புச் செய்ததில்லை. மாறாக அவர்கள் அதனைச் சுரண்டினர்; தவறாக வழிகாட்டினர்; காட்டிக் கொடுத்தனர்.

நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டின் மூலம்

மறுபுறத்தில் கீர்த்தி, லெனின், ட்ரொட்ஸ்கி, லச்சம் பேர்க்கினால் போதிக்கப்பட்டபடி புரட்சிகர மார்க்சிசத்தின் மாபெரும் சிந்தனாபீடத்தின் தலைசிறந்த பிரதிநிதிகளில் ஒருவராக நினைவுகூரப்படுவார். அவர் தீர்வுகாணப் போரிட்ட பிரச்சினைகள் ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்

தில் புரட்சிகர மூலோபாயத்தின் மிகவும் அத்தியாவசியமான பிரச்சினைகளுடன் பிணைக்கப்பட்டவையாகும்.

கீர்த்தியின் வாழ்க்கையின் சிறப்பு முக்கியத்துவத்தையும் இன்றைய காலப்பகுதியில் அவர் போராடிய கொள்கைகளும், முன்னோக்கினதும் முக்கியத்துவத்தையும் மதிப்பீடு செய்ய அவரின் சொந்த அரசியல் அபிவிருத்தி வேரூன்றியுள்ள இருபதாம் நூற்றாண்டின் மாபெரும் அரசியல் போராட்டங்களை மீளாய்வு செய்தல் அவசியம். ஆதலால் நாம் கிட்டத்தட்ட 90 ஆண்டுகள் பின்னோக்கிச் சென்று—ரூஷ்யன் மார்க்சிஸ்டுகள் தாம் தயாராகி வந்த புரட்சியின் பல்வேறு கருத்துப்பாடுகளையும் விவாதித்துக் கொண்ட இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்ப வருடங்களுக்குச் செல்ல வேண்டும்.

ரூஷ்யா' இந்நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் அன்றைய பெரும் முதலாளித்துவ வல்லரசுகளுள் மிகக் குறைந்த அபிவிருத்தியைக் கொண்டிருந்தது. ஒரு பிற்போக்கு, பிரசித்தியற்ற மன்னரின் சர்வாதிகார ஆட்சியின் கீழ் அதன் அரசியல் அமைப்பு ஒரு அரை நிலமானித்துவப் பண்பினைக் கொண்டிருந்தது. சனத்தொகையில் பெரும்பான்மையினர் விவசாயிகள், அவர்கள் ஆழ்ந்த வறுமையிலும் படிப்பறிவின்மையிலும் மூழ்கியிருந்தனர். பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் கடைசித் தசாப்தத்திலேயே புதியதும் துரித கைத்தொழில் வளர்ச்சியின் அடிப்படையிலும் ஒரு கணிசமான அளவு தொழிலாளி வர்க்கம் அங்கு தோன்றியது. ஆனால் ரூஷ்ய சனத்தொகையுடன் ஒப்பிடுமிடத்து அதன் எண்ணிக்கை மிகவும் சிறியதாயும் ஒரு சில நகர மையங்களில் குவிந்தும் காணப்பட்டது.

* இந்நூற்றாண்டின் திருப்பத்தில் எதிர்வரும் புரட்சியின் முக்கிய பணி, ஒரு ஜனநாயகப் பண்பைக் கொண்டிருக்கும் என்பதில் ரூஷ்ய மார்க்சிஸ்டுகள் உடன்பாடு கண்டனர்: அதாவது இது அரைநிலமானித்துவ அரச அமைப்பை அடித்துச் செல்வதோடு நாட்டுப்புறத்தில் நிலமானித்துவ உறவுகளின் சகல மிச்ச சொச்சங்களையும் ஒழித்துவிடும். ரூஷ்ய பிரபுக்களின் பெரும் நிலவுடமைச் சொத்துக்கள் உடைக்கப்பட்டு நிலம் விவசாயிகளிடையே பங்கிடப்படும்.

அதன் வரலாற்றுப் பணியின் நோக்கில் இருந்து ஆய்வு செய்யப்பட்டவிடத்து ரூஷ்ய மார்க்சிஸ்டுகளால்

எதிர்பார்க்கப்பட்ட புரட்சி, முதலாளித்துவ ஜனநாயகப் புரட்சியாக வரைவிலக்கணம் செய்யப்பட்டது, எவ்வாறெனினும் ஜனநாயகப் புரட்சியை அடைவதில் முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையே யுள்ள அரசியல் உறவு, எந்த அரசியல், அரச வடிவங்களுடாக ஜனநாயகப் புரட்சி அடையப்படும் என்பன மீது கருத்துவேறுபாடுகள் தலைதூக்கின.

ரூஷ்ய மார்க்சிசத்தின் தந்தையான ஜோர்ஜ் வீ.பிளாக்கானோவ், ரூஷ்யப் புரட்சி பதினெட்டாம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டுகளின் மாபெரும் ஜனநாயகப் புரட்சிகளின் அடிப்படையில் மேற்கு ஐரோப்பாவிலும் வட—அமெரிக்காவிலும் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட பாணியில் ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசினைச் சிருஷ்டிக்கத் தள்ளப்படும் என வாதிட்டார். இருப்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் அவர் ரூஷ்யப் புரட்சி முக்கியமாக 1789—94ம் ஆண்டின் பிரான்சுப் புரட்சியை ஒத்த பெறுபேறுகளைச் சிருஷ்டிக்கும் என ஊகித்தார். சர்வாதிகாரத்தை தூக்கிவிசுவது அரசியல் அதிகாரத்தினை முதலாளி வர்க்கத்தின் கைகளில் வழங்கும். அங்கு ஏறக்குறைய முதலாளித்துவ ஆட்சியின் நீண்டதொரு காலப்பகுதி தோன்றும். அக்காலப்பகுதியினுள் ஒரு விபரல் ஜனநாயகக் கட்டுமானத்தினுள் தொழிலாளி வர்க்கம் அரசியல் போராட்டத்தினுள் பயிற்சி பெற்று, சோசலிசத்தினை எதிர்காலத்தில் யதார்த்தமாக்கத் தயார் செய்யப்படும். அரசியல் மூலப்பாயத்தின் பதங்களில் பார்க்குமிடத்து பிளாக்கானோவின் போக்கு எதிர்வரும் புரட்சியில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் கட்சி புரட்சியின் தலைமையை எதிர்பார்க்க முடியாது என்பதாய் விளங்கியது, மாறாக அது முன்னணிப் பாத் திரத்தினை முதலாளி வர்க்கத்தின் அரசியல் கட்சி உள்ளிடம் கையளித்துவிட்டு, ஆட்சிக்கான அவர்களின் உரிமை பாராட்டலை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ரூஷ்ய சமூக ஜனநாயகம் முதலாளி வர்க்கக் கட்சிகளின் விசுவாசமான கூட்டாளியாகச் செயற்பட வேண்டியிருந்தது.

ஒரு காலத்தில் பிளாக்கானோவின் விசுவாசமான மாணவனாக விளங்கிய லெனின் தமது குருவிடமிருந்து பிரிந்தது இங்குதான். லெனின், ரூஷ்யப் புரட்சி முதலாளித்துவப் புரட்சி என்ற வரைவிலக்கணத்தை அங்கீகரித்தார். ஆனால் அவர் அதன் வர்க்க சக்தியைப் பற்றி முற்றிலும் வேறுபட்ட ஒரு கருத்துப்பாட்டினை முன்வைத்தார்.

பிளாக் காணோவ் முதலாளி வர்க்கத்தின் அரசியல் மேலாதிக்கத்தினை அங்கீகரித்த அதே வேளையில் லெனின் இந்த வர்க்கம் பெரிதும் பழமை பேணும் தன்மை கொண்டதென்றும் சமரசத்துக்குச் சார்பானதென்றும் ரூஷ்யாவை நிலமானித்துவத்தின் சகல அரசியல், சமூக மிச்ச சொச்சங்களில் இருந்து துடைத்துக்கட்ட அவசியப்படும் போராட்டத்தில் வெகுஜனங்கள் இறங்குவதையிட்டு அஞ்சுகின்றதெனவும் வர்திட்டார், பிளாக் காணோவினால் பிரேரிக்கப்பட்ட தொழிலாள வர்க்கத்துக்கும் தாராண்மை முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையேயான கூட்டுக்கு எதிராக லெனின் இவ்விரு வர்க்கங்களினதும் தலைமையிலான ஒரு 'ஜனநாயக சர்வாதிகாரத்தினை' அடைவதை இலக்காகக் கொண்ட தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கும் விவசாயிகளுக்கும் இடையேயான ஒரு கூட்டுக்குப் பரிந்து பேசினார்,

லெனினின் சூத்திரம் உண்மையில் பிளாக் காணோவினை தக்க காட்டிலும் பெரிதும் தீவிரத் தன்மை கொண்டதாகவும் அதன் உபாயப் போக்கு முற்றிலும் வேறுபட்டதாகவும் விளங்கியது. பிளாக் காணோவ் ஜனநாயகப் புரட்சியில் முதலாளி வர்க்கத்தின் அரசியல் தலைமையை வலியுறுத்தியும் தாராண்மை முதலாளி வர்க்கத்துடனான ஒரு அரசியல் கூட்டின் நலனின் பேரில் தொழிலாளி வர்க்கம் முதலாளி வர்க்கத்தினை பிற்போக்கு முகாமினுள் தள்ளிவிடும் எந்தவொரு பெரிதும் தீவிரமான நடவடிக்கைகளையும் தவிர்ந்துக்கொள்ள வேண்டும் என வலியுறுத்தியும் வந்த அதே வேளையில் லெனின், தொழிலாள வர்க்கம் முதலாளி வர்க்க கட்சிகளினதும் அவற்றின் தவிர்க்க முடியாத ஈடாட்டங்களில் இருந்தும் முற்றிலும் சுயாதீனமான முறையில் தனது போராட்டத்தினை நடாத்த வேண்டும் என வலியுறுத்தினார். விவசாய கவிழ்ப்பினை இறுதிவரை தள்ளியும் பழம் ஸார் இயந்திரத்துடனான சணக்கு வழக்குகளை ஈவிரக்கமின்றி முடித்துக்கட்டியும் விவசாயிகளின் பெரிதும் தீவிரமான பகுதியினருடன் தொழிலாள வர்க்கம் கூட்டுக்குச் செல்வதன் மூலம் மட்டுமே ஜனநாயகப் புரட்சியின் வெற்றியை உத்தரவாதம் செய்ய முடியும்.

எவ்வாறெனினும் லெனினின் அரசியல் முன்னோக்கில் ஒரு பொருத்தமின்மை காணப்பட்டது. தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு எவ்விதமான சுயாதீன பாத்திரமும் வழங்குவதை மறுத்த பிளாக் காணோவின் சமரசப் போக்கில்

இருந்து இது தெளிவாகப் பிளவுபட்டு நின்ற போதிலும் புரட்சி முதலாளித்துவச் சொத்தினுள் ஊடுருவுவதை லெனினின் முன்னோக்கு முன்னறிவிக்கவில்லை. மேலும் இந்த இரண்டு வர்க்கங்களின் 'ஜனநாயக சர்வாதிகாரம்' என்ற கருத்துப்பாடு இயற்கையிலேயே தெளிவற்றதாய் விளங்கியது.

மிகவும் தீவிரமானதும் உள்ளார்ந்த ரீதியில் பெரிதும் உறுதியானதுமான மூன்றாவது கருத்துப்பாடு ட்ரொட்ஸ்கியால் முன்வைக்கப்பட்டது. உலக வரலாற்றுக் கருத்துப்பாட்டின் அடிப்படையில் ட்ரொட்ஸ்கி ரூஷ்ய முதலாளி வர்க்கத்தின் நிலைப்பாடு (காலவதியான முதலாளித்துவ அபிவிருத்தியைக் கொண்ட அனைத்து நாடுகளையும் போலவே) 1789ம் ஆண்டின் பிரான்சிய முதலாளி வர்க்கத்தின் நிலைப்பாட்டில் இருந்து அடிப்படையில் வேறுபட்டது என வாதிட்டார். இது இனியும் தனது சொந்த 'முதலாளித்துவ' புரட்சியைச் செய்யும் நிலையில் இருக்கவில்லை. 1848ன் நிகழ்வுகள், ஜனநாயக புரட்சியின் பணி தொடர்பான முதலாளி வர்க்கத்தின் முன்னோபாவம், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அது வாழ்ந்த சமுதாயத்தின் வர்க்க சக்தியால் நிர்ணயம் செய்யப்பட்டது என்பதை எடுத்துக்காட்டின. தொழிலாளி வர்க்கத்தின் பெருக்கம் முதலாளி வர்க்கத்துக்கு லார் ஏதேச்சா திகாரத்தினைக் காட்டிலும் பெரும் ஆபத்தை தோற்றுவித்தது. மேலும் விவசாயிகள் சுயாதீனமான அரசியல் பாத்திரத்தினை வகிக்க இலாயக்கற்றவர்களாக விளங்கினர். அதன் அரசியல் பாத்திரம் எவ்வளவுதான் செல்வாக்கு மிகுந்ததாக இருந்த போதிலும் அதனால் இன்னொரு வர்க்கத்தின் முன்னோக்கின் மீது மட்டுமே செயல்பட முடியும். ஆதலால் ஜனநாயகப் புரட்சியில் தீர்க்கமான பாத்திரத்தினை தொழிலாளி வர்க்கமே வகிக்க வேண்டியதாக இருந்தது. அத்தோடு அதனைத் தொழிலாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் வடிவில் மட்டுமே சாதிக்கவும் முடியும். மேலும் தொழிலாளி வர்க்கம் தன்னை வெறும் ஜனநாயகப் பணியுடன் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ள முடியாது போயிற்று. அது முதலாளித்துவச் சொத்தினுள் ஊடுருவ கட்டாயப்படுத்தப்படுமா? அல்லா ஜனநாயகப் புரட்சி மேலும் மேலும் அப்பட்டமான சோசலிசத் தன்மையைப் பெற்றுக் கொள்ளும்.

ரூஷ்யாவில் தொழிலாளி வர்க்கப் புரட்சி, உலகம் பூராவும் வெடிப்பு மிகுந்த அதிர்வினை உருவாக்கும்; ரூஷ்யாவில் தொழிலாளி வர்க்க ஆட்சியின் உயிர் நீடிப்பும், ஒரு பின்கங்கிய சமுதாயத்தில் சோசலிச நிர்மாணத்தின் சாத்தியமும் புரட்சியை அதன் எல்லைகளுக்கு அப்பால் விஸ்தரிப்பதிலேயே தங்கியுள்ளதாக ட்ரொட்ஸ்கி வரதிட்டார்.

உலக சோசலிசப் புரட்சியுடனான ரூஷ்யப் புரட்சியின் உறவானது ட்ரொட்ஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டின் இன்றியமையாத அத்திவாரத்தினை உள்ளடக்கிக் கொண்டிருந்தது, அவரின் சமகாலத்தவர்கள் எவருக்கும்—லெனின் இதற்கு அப்பாற்பட்டவர் அல்ல—ஈடிணையற்ற விதத்தில் உறுதியோடும் தீர்க்கதரிசனத்தோடும் இறுதி ஆய்வுகளில் ரூஷ்யப் புரட்சியின் பண்பு தேசிய நிலைமைகளால் அன்றி அனைத்துலக நிலைமைகளால் நிர்ணயம் செய்யப்படும் என ட்ரொட்ஸ்கி வலியுறுத்தினார். சோசலிசப் பொருளாதார அபிவிருத்தி வேலைக்திட்டத்தில் இறங்குவதற்கு ரூஷ்யா பொருளாதார ரீதியில் பெரிதும் பின்தங்கியது எனத் தொடர்ந்து வரதிட்ட மென்ஷிவிக் மேதாவிசுக்குப் பதிலளித்த ட்ரொட்ஸ்கி, ரூஷ்ய பொருளாதார சக்தியை அதன் அபிவிருத்தியின் தேசிய மட்டத்தில் இருந்தும் அது கொண்டுள்ள தேசிய வளங்களில் இருந்து மட்டும் ஒழுங்குமுறையாக மதிப்பீடு செய்துவிட முடியாது என்றார். ரூஷ்ய அபிவிருத்தியின் நிஜ சக்தியை அது உண்மையில் நிலை கொண்டிருந்த உலகப் பொருளாதாரத்தினதும் அனைத்துலக அரசியல் உறவுகளினதும் அடிப்படையில் மட்டுமே புரிந்துகொள்ளக் கூடியதாய் இருந்தது.

உலக நிலைமைகளால் பிரிட்டன், பிரான்ஸ் போன்ற அபிவிருத்தியடைந்த ஏகாதிபத்திய பொருளாதாரங்களின் மீது சார்ந்த ஒரு அரைக்காலனித்துவ நிலைமைக்குத் தள்ளப்பட்ட ரூஷ்ய முதலாளி வர்க்கம் கடந்த காலத்தில் ஜனநாயகப் புரட்சிகளுடன் தொடர்புபட்டிருந்த எந்தவொரு வரலாற்றுப் பணியினையும் தீர்த்து வைக்க இலாயக்கற்றது என்பதே ட்ரொட்ஸ்கியின் நிலைப்பாடாக விளங்கியது.

ஜனநாயகப் புரட்சிக்கு தலைமை தாங்கவும், புரணப் படுத்தவும் ரூஷ்ய முதலாளி வர்க்கத்தினால் முடியாது போனமை, ட்ரொட்ஸ்கி விளக்கியது போன்று,

ஒரு உலக வரலாற்றுத் தோற்றப்பாட்டின் வெளிப்பாடாகும். ஏகாதிபத்திய சகாப்தத்தில் தேசிய அடிப்படையில் மனித இனத்தின் எந்தவொரு அடிப்படைப் பிரச்சினையையும் தீர்த்தவைக்க இயலாது போனமை, ஏகாதிபத்தியம், முதலாளித்துவத்தின் உற்பத்திச் சக்திகளின் உலகளாவிய அபிவிருத்தியின் அடிப்படையில் தேசிய அரசுக்கே சாவுமணி அடித்தது. உலகப் பொருளாதார சக்திகள், முதலாளித்துவம் வேரூன்றியிருந்த தேசிய அரசு அமைப்பின் அரசியல் கட்டுமானத்தையும் தாண்டி வளர்ச்சிகண்டன.

ஒரு பின்தங்கிய நாட்டின் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கு நிலமணித்துவத்தின் அதிகாரத்துவத்தினை துடைத்துக் கட்டும் அரசியல் போராட்டத்தின் தாக்கமானது இடைவிடாது ஆட்சியை கைப்பற்றுவதையும் தொழிலாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தையும் நோக்கி இட்டுச் சென்றது. எவ்வாறெனினும் அது தனது சர்வாதிகாரத்தினை ஸ்தாபிதம் செய்ததும் ரூஷ்ய தொழிலாளி வர்க்கமோ அல்லது எந்தவொரு பின்தங்கிய நாட்டின் தொழிலாளி வர்க்கமோ ஒருபுறத்தில் தேசியப் பொருளாதாரத்தின் நிலையான வரையறைகளுக்கும் மறுபுறத்தில் அனைத்துலக முதலாளி வர்க்கத்தின் மிலேச்ச எதிர்ப்புக்களுக்கும் முகம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

ரூஷ்ய ஆட்சி நீடிப்பு

ஆதலால் தொழிலாளி வர்க்க ஆட்சியின் உயிர் நீடிப்பும் இறுதியில் சோசலிசத்தினை நோக்கிய முன்னேற்றமும் முன்னேறிய நாடுகளின் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் அனுபவத்தில் மட்டுமன்றி, இறுதி ஆய்வுகளில் அவற்றின் சொந்தத் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தினை வெற்றி கொள்வதிலும் தங்கியுள்ளது. 1907க்கு முன்னரே ட்ரொட்ஸ்கி குறிப்பிட்டதுபோல்: "ஐரோப்பிய தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நேரடி அரசு ஆதரவு இல்லாமல் ரூஷ்ய தொழிலாளி வர்க்கம் ஆட்சியில் நீடிக்க முடியாதது மட்டுமன்றி அதன் தற்காலிக சர்வாதிகாரத்தினை ஒரு சோசலிச சர்வாதிகாரமாக மாற்றவும் முடியாது".

முதலாம் உலக யுத்தத்தின் வெடிப்பு தேசியக் காரணிகளுக்கு மேலாக அனைத்துலக நிலைமையின் முக்கியத்துவத்தினை ட்ரொட்ஸ்கி வலியுறுத்தியதை நிரூபித்

தது. ஏனாதிபத்திய யுத்தம் — சாராம்சத்தில் காலவதியான தேசிய அரசுடன் உலக முதலளித்துவ உற்பத்திச் சக்திகளை சமாதான ரீதியில் இணக்கமுறச் செய்ப முடிபரமைபைச் சுட்டிக்காட்டியது. முன்னேறிய, பின்தங்கிய நாடுகள் இரண்டிலும் தொழிலாள வர்க்கம் ஒரு பொது முட்டுக்கூட்டை நிலைக்கு முகம்கொடுத்தது. மனித சமுதாயத்தின் சகல அடிப்படைப் பிரச்சினைகளுக்குமான தீர்வினை உலகப் பொருளாதார அபிவிருத்தி மட்டத்திலும் அனைத்துலகப் புரட்சிகரப் போராட்டங்கள் மார்க்கம் ஊடாக மட்டுமே காண முடியும்.

இந்த விஞ்ஞானக் கருத்துப்பாடு சகல அரசியல் பிரச்சினைகளும் ட்ரொட்ஸ்கியின் மதிப்பீட்டின் அடிப்படையாக உள்ளது, லெனினைப் போன்று ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை அவர் அங்கீகரித்த அதேவேளையில், இந்த ஜனநாயக வேலைத்திட்டத்தின் இம் மூலகத்துக்கான ட்ரொட்ஸ்கியின் ஆதரவு ஆழமான விமர்சனப் பண்பினைக் கொண்டிருந்தது. ஒரு பெரிய அரசுடன் சிறிய தேசியங்களைப் பலாத்தகாரமாக ஒன்றிணைப்பதை அவர் வன்மையாக எதிர்த்த போதிலும் ட்ரொட்ஸ்கி - 1915ல் எழுதியது போன்று — சமூக ஜனநாயகம் “வரலாற்றுக்கு மேலாக நின்று தேசியக் கொள்கையை ஏதோ ஒரு வகையான முழுமுதல் கருத்தாக மாற்றிவிடாது” என வலியுறுத்தினார்.

“தேசியமும் பொருளாதாரமும் அரசுடனும் ஒன்றுறுடன் மற்றொன்றும் முரண்பட்டுக் கொண்டுள்ளன. அரசு, பொருளாதாரத்துக்கு மிகவும் குறுகியதாகிவிட்டது. இதை விரிவுபடுத்த முயல்வது தேசியத்தினை நசுக்குகின்றது”. “நிலத்தின் மேற்பரப்பில் பொருளாதாரம் அதன் சக்திகளின் இயற்கையான இயக்கத்தினையும் வளங்களையும் தேசிய இனக் குழுக்களின் பங்கீட்டுக்கு கீழ்ப்படுத்த மறுக்கின்றது”.

நிரந்தரப் புரட்சியும் கம்யூனிஸ்ட் அகிலமும்

அக்டோபர் புரட்சியைப் போல் உலக மக்களின் தனவில் பிரமாண்டமான அதிர்ச்சி மிகுந்த தாக்கத்

தினை ஏற்படுத்திய வேறு சம்பவம் வரலாற்றில் கிடையாது. உலகின் நிலப்பரப்பில் ஆறில் ஒரு பங்கினையும், இருபதுக்கு மேற்பட்ட இனக் குழுக்களையும் தேசிய இனங்களையும் கொண்ட ஒரு பரந்த நிலப்பரப்பில் தொழிலாளி வர்க்கம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றியமையானது ஒன்றில் நேரடியாக அல்லது ஏதோவொரு வகையான திரைமறைவில் ஏகாதிபத்தியச் சக்திகளால் ஆளப்பட்ட உலகின் பரந்த நிலப்பரப்பில் வாழ்ந்த பொதுஜன இயக்கத்துக்கு ஒரு பிரமாண்டமான உத்வேகத்தை வழங்கியது.

அக்டோபர் புரட்சி அறநெறி ஊக்கத்தினை மட்டுமன்றி—ஆபிரிக்கா, மத்திய கிழக்கு, சிறப்பாக ஆசியா—அங்கு ஏகாதிபத்திய ஆளுமைக்கு எதிரான இயக்கம் ஒரு இராட்சத வடிவம் எடுக்கத் தொடங்கியிருந்ததுபோன்ற—பின்தங்கிய நாடுகளின் வெகுஜனங்களுக்கு ஆழமான விரகி படிப்பினையையும் வழங்கியது. என்ன விதிமுறைகள் ஊடாக, என்ன வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் காலனித்துவ நாடுகளின் மக்கள் ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து விடுதலை பெறுவர் என்ற தீர்க்கமான கேள்விகளுக்கு அக்டோபர் புரட்சி நடைமுறைப் பதில்களை வழங்கியிருந்தது. ரூஷ்யாவைப் போன்று ஆசியாவின் பின்தங்கிய நாடுகளில் மிகவும் முக்கியமானவை பற்றி பேசுமிடத்து சீன, இந்திய வெகுஜனங்கள் எதிர்கொண்ட பணிகள் முக்கியமாக ஒரு ஜனநாயகப் பண்பைக் கொண்டிருந்தன: காலனித்துவ அடக்குமுறையில் இருந்து விடுதலை, தேசிய அணைப்பு, விவசாயிகளின் மீதான நிலமானித்துவ உறவுகளின் அடிமைத்தளையை அகற்றுதல். ஒரு வழக்காறான அரசியல் வரைவிலக்கணத்தின் நிலைப்பாட்டின்படி சீனாவும் இந்தியாவும் எதிர்நோக்கும் பணிகள் முக்கியமாக மேற்கு ஐரோப்பாவிலும், வட அமெரிக்காவிலும் கடந்த நூற்றாண்டுகளில் மாபெரும் முதலாளித்துவ ஜனநாயகப் புரட்சிகளினால் 'தீர்க்கப்பட்ட'வையாக விளங்கின. ஆனால் மென்ஷிவிசுத்தின் அரசியல் தர்க்கத்தின்படி இந்தியாவிலும் சீனாவிலும் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் அரசியல் தலைமை தேசிய முதலாளி வர்க்கத்துக்கு உரியதோடு அதன் இலக்குகள் ஒரு கூந்திர முடிவாளித்துவக் குடியரசு வடிவிலேயே அடையப்பட முடியும்,

ஆனால் ரூஷ்யாவில் மென்ஷிவிசம் தவறானதென நிரூபித்த அதே வரலாற்று முரண்பாடுகள் இந்தியாவி

லும், சீனாவிலும் நிலவின. தேசிய இயக்கத்தின் முதலாளித்துவ தலைமைகள் துரிதமாக வளர்ச்சி சண்டுவரும் ஒரு தொழிலாளர் இயக்கத்தினை எதிர்நோக்கியது. அதன் சமூகப் போராட்டங்கள் முதலாளித்துவ தலைமையின் முக்கிய பொருளாதார நலன்களை அச்சுறுத்தியது. மேலும் முதலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையில் (முதலாளி வர்க்கம் ஒரு புரட்சிகரத் தலைமையை வழங்க இலாயக்கானது என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள ஒருவர் தயாராக இருப்பினும்) ஒரு தேசியப் புரட்சியின் அடிப்படையில் இந்த ஒடுக்கப்படும் நாடுகள் ஏகாதிபத்தியத்தின் பொருளாதாரப் பிடியில் இருந்து தம்மை விடுவித்துக் கொள்வது முடியாத காரியமாக இருந்தது. ஆதலால் நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாடு ருஷ்யத் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு விளங்கியதைக் காட்டிலும் எழுச்சி கண்டுவரும் ஆசியத் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்குப் பெரிதும் பொருத்தமானதாக விளங்கியது.

1919-1922க்கும் இடையிலான கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் பத்திரங்கள் காலனித்துவப் பிரச்சினை பற்றியதாய் விளங்கின. குறிப்பாக இரண்டாம், நான்காம் காங்கிரசுகள் நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே விவரிக்கப்பட்டன, பின்தங்கிய நாடுகளின் வேறுபட்ட பொருளாதார, கைத்தொழில் அபிவிருத்தியின் அளவுகளையும், தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தொடர்ந்து வரும் பலத்தினையும் சணக்கில் எடுத்த அதே வேளையில் கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் இந்தப் பிரேரணை தொழிலாளர் இயக்கம் கரு வடிவில் இருந்தாலும் கூட தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் கட்சிகள், அமைப்புக்களில் இருந்து அரசியல் சுயாதீனமாக ஐருப்பதை வலியுறுத்தியது.

லெனினின் பின்னர்

முன்றாம் அகிலம்

லெனினின் மரணத்தின் பின்னர் கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் தகவமைவு தீவிரமாக மாற்றம் கண்டது. 1926 ஸ்டாலின், புகாரினின் 'தனியொரு நாட்டில் சோசலிசம்' என்ற கோட்பாடு திரையரங்குக்கு வந்தமை சோசலிசப் புரட்சி வேலைத்திட்டத்தினை கைவிடவும் ஸ்டாலினிசு அதிகாரத்துவம் தனது சொந்தச் சட நலன்களுக்கு

அனைத்துலகத் தொழிலாளர் இயக்கத்தினைக் கீழ்ப்படுத்தவும் சித்தாந்த அடிப்படையை வழங்கியது.

மார்க்சிசத்தின் இந்த அடிப்படைத் திரிபுக்கு எதிராக ட்ரொட்ஸ்கியும் இடதுசாரி எதிர்க்கட்சியும் நடாத்திய அரசியல் போராட்டத்தினையும் அல்லது இக்கோட்பாடு சோவியத் யூனியனுக்கும் உண்மையில் அனைத்துலக தொழிலாளர் வர்க்கத்துக்கும் ஏற்படுத்திய துக்ககரமான விளைவுகளை விரிவாக ஆராய்வது இந்த விரிவுரையின் எல்லைக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆனால் நாம் தோழர். கீர்த்தியின் அரசியல் பயிற்சிக்கு அவற்றின் துன்பகரமான படிப்பினைகள் ஒரு அடிப்படையான பாத்திரத்தினை வகித்துள்ளதால் சுருக்கமாகவேனும் சீனச் சம்பவங்களை ஆராய்வோம்.

நடைமுறை அர்த்தத்தில் ஸ்டாலின் சியாங்கை சேக்குடனும் முதலாளித்துவ குவாமின்டானுடனும் கொண்டிருந்த உறவுகள் — இதற்குச் சேனத் தொழிலாளர் வர்க்கம் ஒரு பயங்கரமான விலை கொடுக்க நேரிட்டது—சந்தர்ப்பவாத ஈடுபாட்டில் இருந்தே பெருக்கெடுத்தன. இவை 'தனி ஒரு நாட்டில் சோசலிசம்' என்ற கோட்பாட்டை விபரிக்கத் தூண்டின.

இந்தக் கோட்பாட்டின்படி சோவியத் யூனியனில் சோசலிச நிர்மாணம், முன்னேறிய நாடுகளின் தொழிலாளர் வர்க்கம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவதில் தங்கியிருக்கவில்லை. மாறாக, சோவியத் யூனியனில் சோசலிசத்தினை அதன் சொந்த உள்ளார்ந்த வளங்களின் அடிப்படையில் யதார்த்தமாக்கிவிட முடியும். எவ்வாறெனினும் ஸ்டாலின் சோவியத் யூனியனில் சோசலிசத்தினை யதார்த்தமாக்குவதில் கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் முக்கியத்துவத்தினையும் அனைத்துலகத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தில் அதன் செல்வாக்கினையும் ஒரேயடியாகத் தட்டிக்கழித்து விடவில்லை. ஏகாதிபத்தியம் ஒரு இராணுவத் தாக்குதலில் ஈடுபடாதிருந்தால் சோவியத் யூனியனில் சோசலிசத்தினை நிர்மாணித்துவிட முடியும் என்பதே கிரேம்லின் நிலைப்பாடாக விளங்கியது.

இந்த விதத்தில் கம்யூனிஸ்ட் அகிலம் ஒன்றில் முதலாளித்துவ ஆட்சியாளருடன் கூட்டுக்களை விருத்தி செய்வதன் மூலம் அல்லது தேசியத் தொழிலாளர் இயக்கங்களின் ஊடாக நெருக்குவாரம் கொடுப்பதன் மூலம்

சோவியத்யூனியன் தொடர்பாக முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களை ஒரு சாதகமான மனோ பாவத்தினை கடைப்பிடிக்கச் செய்வதன் மூலம் இந்த ஆபத்தினை தவிர்ப்பதில் பயனுள்ளதாக விளங்கமுடியும்.

இங்கிலாந்தில் அத்தகைய ஒரு கொள்கை 1925 - 26ல் ஆங்கிலோ-ரஷ்யன் கமிட்டியின் ஸ்தாபிதத்தின் ஊடாக அமல் செய்யப்பட்டது. இக்கமிட்டி பிரித்தானியப் பொது வேலைநிறுத்தத்தினை காட்டிக் கொடுத்தது.

சீனாவில் ஸ்டாலினிசு அதிகாரத்துவம் குவாமின்டாங் குடனும் அதன் தலைவர் சியாங்கை சேக்குடனும் உறவினை வளர்த்துக்கொள்ள முயன்றது. ஸ்டாலின் சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை குவாமின்டாங்கின் அரசியல் நெறிமுறைக்கு அடிப்படையும் ஈடி உத்தரவிட்டார், இது 'நான்கு வர்க்கங்களின் கூட்டு' எனப்பட்டது: தொழிலாளர்கள், விவசாயிகள், குட்டி முதலாளித்துவம், தேசிய முதலாளி வர்க்கம்.

1926 மேயில் குவாமின்டாங் ஒரு அனுதாப கட்சியாக கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தினுள் அனுமதிக்கப்பட்டதோடு சியாங்கைசேக் அதன் தலைமைப்பீடத்தின் 'கொளரவ அங்கத்தவர்' ஆக்கப்பட்டார்.

தொழிலாள வர்க்கத்தினதும் விவசாயிகளதும் புரட்சிகரப் போராட்டத்தின் ஒரு அவைவீச்சின் பின்னணியிலேயே குவாமின்டானும் சியாங்கை சேக்கும் மேன்மைப்படுத்தப்பட்டனர். வெகுஜன இயக்கத்தின் வளர்ச்சி சீன முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையேயான மோதுதலை உக்கிரமாக்கியதோடு முதலாளி வர்க்கத்தினை ஏகாதிபத்தியத்தின் பிடிக்குள் முன்னொரு போதும் இல்லாத விதத்தில் அப்பட்டமாகத் தள்ளியது, ஆனால் கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் ஸ்டாலினிசுத் தலைமை, சீனாவின் தேசிய ஒடுக்குமுறை சகல வர்க்கங்களையும் அடிமைப்படுத்தி, அவற்றினை புரட்சிகரப் போராட்டத்தினுள் தள்ளியுள்ளது என்ற அடிப்படையில் வர்க்க சக்திகளின் வேறுபாட்டினை நிராகரித்தது. இந்தப் போலிக் கருத்துப்பாட்டிற்கு எதிராக ட்ரொட்ஸ்கி வாதிட்டதாவது:

“வெளியில் இருந்து ஏகாதிபத்தியம் பொறிமுறையில் சகல வர்க்கங்களையும் ஒன்றாக ஒட்டுப் போடுகின்

றது என நினைப்பது முற்றிலும் தவறானது. ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான புரட்சி-ரப் போராட்டம் வர்க்கங்களின் அரசியல் வேறுபாடுகளைப் பலவீனப் படுத்துவதற்கு மாறாக பலப்படுத்துகின்றது. ஏகாதிபத்தியம் சீனாவின் உள்ளார்ந்த உறவுகளில் ஒருபெரிதும் பலம் வாய்ந்த சக்தி. இந்தச் சக்தியின் முக்கிய மூலம் யாங்சியாங் நதியின் நீரில் நிற்கும் யுத்தக்கப்பல்கள் அன்றி—அவை இரண்டாம் பட்சமானவை மட்டுமே— வெளிநாட்டு மூலதனத்துக்கும் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையே யான பொருளாதார, அரசியல் பிணைப்புக்களே. ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான போராட்டம் அதன் பொருளாதார, இராணுவ பலம் காரணமாக சீன மக்களின் வெகு ஆழத்தில் இருந்த சக்திகளின் ஒரு பலம் வாய்ந்த உழைப்பை வேண்டி நிற்கின்றது. ...ஒடுக்கப்பட்ட, சுரண்டப்பட்ட உழைப்பாளி மக்களை அவர்களின் காலடிக்கு கொணரும் அனைத்தும் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தினைத் தவிர்க்க முடியாத விதத்தில் ஏகாதிபத்தியத்துடன் அப்பட்டமான கூட்டுக்குத் தள்ளுகின்றது. முதலாளி வர்க்கத்துக்கும், தொழிலாளர், விவசாயிகளுக்கும் இடையேயான வர்க்கப் போராட்டம் பலவீனப் பட்டுவிடவில்லை. ஆனால் மாறாக ஒவ்வொரு கடும் மோதுதல்களிலும்— இரத்தம் தோய்ந்த உள்நாட்டு யுத்தம் வரை இது ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறையால் ஆழமாக்கப்பட்டுள்ளது. 3

இடதுசாரி எதிர்க்கட்சியின் எச்சரிக்கைகள் 1927 ஏப்ரல் 12ம் திகதி சியாங்கை சேக்கின் படைகளால் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஆயிரக்கணக்கான அங்கத்தவர்கள் ஷங்காயில் படுகொலை செய்யப்பட்டதன் மூலம் துன்பகரமான முறையில் நிரூபிக்கப்பட்டது. சியாங்கின் சதி, தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் 'வலதுசாரி' யினரைக் கொண்ட குவாயின்டாங்கின் ஒரு சிறிய பிரிவினரின் காட்டிக் கொடுப்பு மட்டுமே எனக்கூறி கம்யூனிஸ்ட் அகிலம் இந்தப் பேரழிவு மிக்க தோல்விக்கான பொறுப்பினை மறுக்க முயன்றது. ஸ்டாலினிஸ்டுகள் சியாங்குக்கு எதிராக குவாயின்டாங்கின் 'இடது கண்ணை'யை நிறுத்தினர். அது 'நான்கு வர்க்கக் கூட்டின்' 90 வீதத்தினை பிரதிநிதித்துவம் செய்வதாகவும் வுகானில் உள்ள 'இடது' குவாயின்டாங் அரசாங்கத்தினை மையமாகக் கொண்டுள்ளதாகவும் கூறப்பட்டது. ஆனால் 1927 ஜூலை

யில் ஆரான் அரசாங்கம் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு எதிராக மிலேச்சத்தனமாகத் திரும்பியது. கம்யூனிஸ்ட் கட்சி அங்கத்தவர்களையும் போராணி தொழிலாளர்களையும் படுகொலை செய்தது. தனது கொள்கைகள் அடியோடு சரிந்து கொட்டியதை எதிர்கொண்ட ஸ்டாலின், பேரழிவில் போய் முடிந்த கண்டன் கொம்பூன் எனப் பேர்பெற்ற கையாலாகாத தனமான சாகஜத்துக்கு அங்கீகாரம் வழங்கினார். 1928ன் ஆரம்பத்தில் - ஓராண்டுக்கு முன்னர்தான் பல்லாயிரக் கணக்கான அங்கத்தவர்களைக் கொண்டிருந்த சீனக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி—அடியோடு இல்லாமல் போயிற்று.

இந்தத் தோல்வியின் வரலாற்று விளைவுகளை உண்மையில் கணித்துவிட முடியாது. இதன் உடனடிப் பெறுபேறாக இடதுசாரி எதிர்க்கட்சி தனிமைப்படுத்தப்பட்டு அரசியல் தோல்விக்குச் சென்றது. அதற்கு அப்பால் சீனப் புரட்சியின் தோல்வி 'வெறுமனே' 20 ஆண்டுகளால் தாமதப்படுத்தப்படவில்லை. 1948ல் ஆட்சிக்கு வந்த மாஓசே துங்கின் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் அரசியல் உடற்கூறும் சமூகச் சேர்க்கையும் 1927 தோல்வியின் விளைவு காரணமாக — மிகவும் ஆழமான விதத்தில் பரிணாமம் செய்யப்பட்டது. மார்க்சிச அர்த்தத்தில் அது முற்றிலும் ஒரு தொழிலாளர் கட்சியே அல்ல.

“தனிநாட்டில் சோசலிசீத்தின்”

பரந்த முக்கியத்துவம்

'தனி ஒரு நாட்டில் சோசலிசம்' கோட்பாடானது மிகவும் நனவான முறையிலும் நேரடியாகவும் சோவியத் யூனியன் மீது ஏகாதிபத்திய நெருக்குவாரத்தினைத் தணிக்கும் நோக்குடன் பாதுகாப்புக் கூட்டுக்களை உண்டுபண்ணுவதை நோக்கி கம்யூனிஸ்ட் அகிலத்தின் மூலோபாயத்தினை சந்தர்ப்பவாத ரீதியில் மறு அணிகிரைச் செய்ய இட்டுச் சென்றது தெளிவாகியது. ஸ்டாலினின் அறியாமையினைக் கணிப்புக்களுக்கு அப்பால் சியாங்கை மகோன்னதமாகக் காட்டியமை, தேசிய சோசலிச வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையாக விளங்கிய கோட்பாட்டுக் கருத்துப் பாட்டில் இருந்து பெருக்கெடுத்து வந்தது. ஸ்டாலினின் 'கோட்பாட்டின்' நடுமையமாக வரலாற்றுச் சகாப்தம்

பற்றிய முற்றிலும் வேறுபட்ட வரைவிலக்கணம் விளங்கியது. நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டுக்கு முரண்பட்ட விதத்தில் சகாப்தம் பற்றிய ஸ்டாலினிசக் கருத்துப்பாடானது, சணிசமான உள்ளார்ந்த சக்திகொண்ட பொருளாதார அமைப்பின் தேசிய அரச வடிவத்தினைக் குறித்து நின்றது, இதிலிருந்து பின்தங்கிய நாடுகளின் தேசிய முதலாளி வர்க்கம் இன்னமும் ஒரு வரலாற்று ரீதியில் முற்போக்கான பாத்திரத்தினை வகிக்கின்றது என்பது வெளிப்பட்டது. மறுபுறத்தில் ட்ரொட்ஸ்கி அத்தகைய ஒரு சாத்தியத்தினை நிராகரித்தார். ஏனெனில் இறுதி ஆய்வுகளின் படி காலனித்துவ முதலாளி வர்க்கம் காலவதியான சொத்து உறவுகளில் தங்கியுள்ளது மட்டுமன்றி அதன் இருப்பும் கூட ஒரு தேசிய அரச வடிவினுள்ளேயே வேரூன்றியுள்ளது. அது மனிதனின் உற்பத்திச் சக்திகளின் நியாயமான அபிவிருத்திக்கும் கூட முக்கிய தடையாக உள்ளது.

ட்ரொட்ஸ்கி ஆசியாவில் புரட்சிகர இயக்கத்தின் வளர்ச்சி பற்றி பெரும் அக்கறை கொண்டிருந்தார். ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான காலனித்துவ மக்களின் போராட்டத்தின் முக்கியத்துவத்தையிட்டு அவர் பெரிதும் நனவாக இருந்தார், ஆனால் அவர் முன்னர் போன்று தொடர்ந்தும் ஜனநாயகப் புரட்சியின் தலைமையில் தேசிய முதலாளி வர்க்கம் மேலாதிக்கம் வகிக்கும் என்ற வாதத்தினை நிராகரித்து வந்தார், இது சம்பந்தமாக ஆபிரிக்கத் தேசியக் காங்கிரஸ் பற்றி ஒரு தென்ஆபிரிக்க ஆதரவாளர்கள் குழுவுக்கு 1934ல் எழுதியவற்றை நினைவு கூர்வது பொருத்தமானது:

“அதன் குறுகிய சமரசக் கொள்கை காரணமாக இதன் சொந்தக் கோரிக்கைகளை காங்கிரசினால் அடைய முடியாதிருப்பதை போல்ஷிவிக்—லெனினிஸ்டுகள் கடுகேசமக்கள் முன்னிலையில் அம்பலப்படுத்துகின்றனர். காங்கிரசுக்கு முற்றிலும் முரண்பட்ட விதத்தில் போல்ஷிவிக்—லெனினிஸ்டுகள் ஒரு புரட்சிகர வர்க்கப் போராட்ட வேலைத்திட்டத்தினை அபிவிருத்தி செய்கிறார்கள்”. 4

முதலாளித்துவ தேசியவாத இயக்கங்கள் பற்றிய ட்ரொட்ஸ்கியின் ஆய்வின் இன்னுமொர் மிஷும் ஆழமான அம்சம் ஒன்றுண்டு. பின்தங்கிய நாடுகளில் வளர்ச்சி கண்டுவந்த சக்திவாய்ந்த வெகுஜன இயக்கங்களுக்கு

அவர் பூரண மரியாதை செலுத்திய அதே சமயம் 'தேசிய விடுதலை' முன்னோக்கு—அடிப்படையில் 'தேசியப்' பணியினை சூல் கொண்டிருக்கும் வரை—சந்தேகத்துக்கு இடமற்ற முறையில் ஒரு விமர்சன நோக்காக விளங்கியது. உதாரணமாக "யுத்தமும் நான்காம் அகிலமும்"— என்ற தமது விஞ்ஞாபனத்தில் ட்ரொட்ஸ்கி கூறியதாவது:

"ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் காலவதியான புரட்சிகள், தேசிய அரசுக்கு ஒரு புதிய மறுமலர்ச்சிச் சகாப்தத்தினை ஆரம்பித்து வைக்க இலாயக்கற்றவை என்பதை முன்கூட்டியே தெளிவாகப் புரிந்து கொண்டாக வேண்டும். அரைக் காலனித்துவ நாடான ருஷ்யாவில் காலவதியான ஜனநாயகப் புரட்சி சோசலிசப் புரட்சிக்கு ஒரு முன்னுரையாக மட்டும் விளங்கியது போலவே காலனிகளின் விடுதலை உலக சோசலிசப் புரட்சியில் ஒரு இராட்சத நிழ்வாக மட்டுமே விளங்கும்...

"தேசியப் பிரச்சினை எங்கும் சமூகப் பிரச்சினையுடன் இணைந்து கொள்கின்றது. உலகத் தொழிலாளி வர்க்கம் ஆட்சியைக் கைப்பற்றுவது மட்டுமே பூகோளத்தின் சகல தேசியங்களுக்கும் ஒரு நிசமானதும் நிரந்தரமானதுமான அபிவிருத்திச் சுதந்திரத்தினை உத்தரவாதம் செய்யும்" 5.

காலனித்துவ ஒடுக்குமுறைக்கு எதிரான ஒரு பலம் வாய்ந்த இயக்கத்தின் பிடியில் அகப்பட்டிருந்த இந்தியா மீதான அவரின் கருத்துக்கள் முக்கியமாகக் கூர்மை கண்டிருந்தது. 1939 ஜூலையில் ட்ரொட்ஸ்கி இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் வெடிப்பு, ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான காலனித்துவ நாடுகளின் புரட்சிகர இயக்கங்களைப் பிரமாண்டமான முறையில் தீவிரமடையச் செய்யும் என எதிர்பார்த்து, இந்தியத் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு கடிதம் வரைந்தார். அதில் ட்ரொட்ஸ்கி காலனித்துவத்துக்கு எதிரான போராட்டங்களை ஸ்டாலின்ஸ்டூள் சாட்டிக் கொடுத்ததை அண்டனம் செய்ததோடு இந்தியாவில் நான்காம் அகிலத்தின் ஒரு பகுதியை அமைக்கும்படியும் அழைப்பு விடுத்தார்.

அவர் எழுதியதாவது: "இந்திய முதலாளி வர்க்கம் ஒரு புரட்சிகரப் போராட்டத்தினை வழிநடாத்த இலாயக்கற்றது. அவர்கள் பிரித்தானிய முதலாளித்துவத்துடன் மிகவும் நெருங்கிப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளதோடு அதன் தய

விலும் இருந்து வருகின்றது. அவர்கள் தமது சொந்தச் சொத்துக்காக அஞ்சி நடுங்குகின்றார்கள். அவர்கள் மக்களைக் கண்டு அஞ்சுகின்றனர். என்ன விளை கொடுத்தென்றாலும் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துடன் சமரசத்தை நாடுவதோடு மேலிருந்து சீர்திருத்தங்கள் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் இந்திய வெகுஜனங்களை தூங்க வைக்கின்றனர். காந்தி, இந்த முதலாளி வர்க்கத்தின் தலைவரும் ஆண்டவரின் தூதனும், போலி தலைவரும் மோசடித் தூதனும்! '6.

ட்ரொட்ஸ்கியின் அழைப்புக்கு இலங்கையில் பலன் கிடைத்தது. 1935ல் இருந்து தீவிரவாத ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு அமைப்பாக அமைக்கப்பட்ட லங்கா சமசமாஜ கட்சி அங்கு இருந்து வந்தது. இது தொழிலாள வர்க்கத்தினுள் ஆதரவைத் திரட்டிக் கொண்டதோடு அவ்வாறே சமசமாஜ கட்சி சீக்கிரம் இடது நோக்கி பயணம் செய்தது. 1940 தொடக்கத்தில் சமசமாஜ கட்சியின் அரசியல் வேலைத் திட்டம் பெரிதும் திட்டவாட்டமான மார்க்சிசப் பண்பை பெற்றதோடு, அது ஸ்டாலினிஸ்டுகளாக இனங்கண்டோரை அங்கத்துவத்தில் இருந்தும் நீக்கியது. இந்தப் பரிணாமம் அதன் அனைத்துலகப் பொறுப்புக்கள் பற்றிய விளக்கத்தில் வெளிப்பாடாகியது. அதன் சொந்த ஆரம்பகால வேலைத்திட்டத்தினை விமர்சன ரீதியில் ஆய்வு செய்த சமசமாஜக் கட்சித் தலைமை, இலங்கையில் ஒரு 'தேசிய' புரட்சி பற்றிய முன்னைய கருத்துப் பட்டியலையிட்டு அதிருப்தி தெரிவித்ததோடு தீவில் புரட்சிகர சோசலிச இயக்கம் ஒரு அகில இந்தியப் புரட்சிகர இயக்கத்தின் அத்தியாவசியமான அங்கமாகக் கட்டியெழுப்பப்பட வேண்டும் எனப் பிரகடனம் செய்தது. இந்த அடிப்படையில் சமசமாஜக் கட்சி இந்திய போல்ஷிவிக்—லெனினிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்ததோடு கிட்டத்தட்ட அதே சமயத்தில் நான்காம் அகிலத்துடன் சேரவும் விண்ணப்பித்தது.

பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியவாதிகளுடன் சேர்ந்து கொண்ட ஸ்டாலினிஸ்டுகளுக்கு எதிராக சமசமாஜக் கட்சி இலங்கையில் ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டத்துக்குத் தலைமை வழங்கியது.

இவ்வாறு ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகளின் உறுதியான போராட்டம் காரணமாக இலங்கையில் தொழிலாளி வர்க்கத்

தின் தத்துவார்த்த, அரசியல் சுதந்திரம் நிலைநாட்டப் பட்டது. இது ஸ்டாலினிஸ்டுகள் இந்தியாவில் ஒரு போதும் முயற்சிக்காததும் அடைய இலாயக்கற்றவர்களாகவும் இருந்ததுமான ஒரு வெற்றியாகும். அங்கு அவர்கள் காந்தி, நேருவின் முதலாளித்துவ காங்கிரசின் பின்னால் பரிதாபமான முறையில் இழுபட்டனர். எவ்வாறெனினும் இலங்கையில் ஒரு பாட்டாளி வர்க்க அனைத்துலகவாத வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகள் பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான வெகுஜன இயக்கத்தின் தலைமையை வெற்றி கொண்டனர்: மேலும் இந்த வெற்றி, ஒரு வரலாற்று, கோட்பாட்டு நிலைப் பாட்டில் இருந்து பார்க்கையில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும், ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்புப் போராட்டம்—அதாவது காலனித்துவ மேலாதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டம் கட்டாயமாக ஒரு தேசியப் போராட்டமாகவே இருக்க வேண்டும் என்ற பரந்தளவிலான எண்ணம் யதார்த்தத்தினை திரிப்புப் புள்ளிக்கு எளிதாக்குவதைக் காட்டுவதோடு வெகுஜன ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் சமூக சக்தியை உண்மையில் குழப்பியடிக்கவும் செய்கின்றது. இந்திய போல்ஷிவிக்—லெனினிஸ்ட் கட்சித் (BLPI) தலையீட்டின் பலம், ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகள் தமது போராட்டத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது தேசிய விடுதலையை அன்றி அனைத்துலக முன்னோக்கினையே என்ற உண்மையில் இருந்தே பெருக்கெடுத்தது. லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் பிற்காலக் காட்டிக்கொடுப்புக்கிடையிலும், (1950ல் BLPI சமசமாஜக் கட்சியுடன் இணைந்து கொண்டது) இந்த வரலாற்றுப் பங்களிப்பு ஒரு பலம் வாய்ந்த அரசியல் பாரம்பரியத்தினைச் சிருஷ்டித்தது. அது புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் ஸ்தாபிதத்துக்கு ஊக்கமளித்ததோடு கீர்த்தியின் எதிர்கால அரசியல் அபிவிருத்தி அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த அத்திவாரத்தினையும் வழங்கியது.

யுத்தத்தின் பின்னைய தீர்வும் காலனித்துவ ஒழிப்பும்

ட்ரொட்ஸ்கி தமது படுகொலைக்குச் சில மாதங்களுக்கு முன்னர் பின்தங்கிய நாடுகளின் தொழிலாளி வர்க்கம் முகம் கொடுத்துள்ள வரலாற்றுப் பணிகளை இறுதித் தடவையாக மதிப்பீடு செய்தார். சோசலிசப் புரட்சி

யூடாக காலனித்துவ மேலாதிக்கம் முடிவுக்குக் கொணரப் படாவிட்டால் ஏகாதிபத்திய யுத்தத்தில் இருந்து காலனித்துவ மக்களுக்குச் சாதகமான தீர்வு கிட்டாது என அவர் எச்சரிக்கை செய்தார். அவர் எழுதியதாவது: ஆதலால் காலனித்துவ மக்களின் விடுதலைக்கான நம்பிக்கை முன்னரை வீட மிகவும் தீர்க்கமான முறையில் முழு உலகத் தொழிலாளர்களதும் விடுதலையுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. முன்னேறிய நாடுகளின் தொழிலாளி வர்க்கம் முதலாளித்துவ ஆட்சிக்கு முற்றுப் புள்ளி வைத்து, பின்தங்கிய மக்களுடன் ஒன்றிணைந்து ஏகபோகங்களின் இலாபங்களுக்கு அன்றி சமூகத் தேவைகளுக்கு ஈடுகொடுக்கக் கூடிய விதத்தில் உலகப் பொருளாதாரத்தினை ஒரு புதியமட்டத்தில் புனரமைப்புச் செய்யும் போதே காலனிகள் அரசியல், பொருளாதார, கலாச்சார ரீதியில் விடுதலை பெறும். இந்த வழியில் மட்டுமே காலனித்துவ, அரைக் காலனித்துவ நாடுகள் பின்தங்கிய நிலைமையின் வேறுபட்ட கட்டங்களில் இருந்து மீட்சி பெறவும் ஒரு முன்னேறும் உலக சோசலிச பொதுநலவாயத்தின் இணைந்த பகுதிகளாகத் தமது இடத்தினை எடுக்கவும் முடியும்.'''7

இரண்டாம் உலக யுத்தத்தினைத் தொடர்ந்து இடம் பெற்ற சம்பவங்கள் ட்ரொட்ஸ்கியின் தீர்க்கதரிசனத்தினைத் துன்பகரமான முறையில் ரூசுப்படுத்தின. இந்திய அபிவிருத்திகள் எடுத்துக்காட்டியது போல் பெயரளவிலான அரசு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டமை இந்திய வெகுஜனங்களின் ஜனநாயக அபிலாசைகள் இட்டு நிரப்பப்பட்டதை எந்தவொரு அடிப்படையான விதத்திலும் பிரதிநிதித்துவம் செய்யவில்லை. அப்படி ஏதும் இருப்பின் சுதந்திரத்தின் நிபந்தனைகள் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் முற்றிலும் பிற்போக்கான தன்மைக்கு மறுக்க முடியாத அத்தாட்சியாக விளங்குகின்றன. யுத்தத்தின் பின்னைய காலப்பகுதி பூராவும் அநேக துன்பகரமான வடிவங்களில் மீளச் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட இருந்தவற்றுக்கு ஒரு மாதிரியாக விளங்கிய இந்தியப் பிரிவினை, ஏகாதிபத்தியத்தின் நலன்களைக் கட்டிக் காத்தது. தொழிலாளி வர்க்கத்தினை பிளவுபடுத்திப் பலவீனப்படுத்துவதற்கு இனவாத குரோதங்களை ஊக்குவிக்கவும், சாதாரியமாகச் செய்து முடிக்கவும் ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இதனால் வழிதிறந்தது.

இலங்கையில் இந்திய போல்ஷிவிக் - லெனினிஸ்ட் கட்சியின் பிரதிநிதிகள், நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல், இலங்கை முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் ஏகாதிபத்திய வாதிகளுக்கும் இடையேயான உடன்படிக்கை, ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து தேசிய ஐக்கியத்தினையா அல்லது சுதந்திரத்தினையோ அடையவில்லை என்ற ரீதியில் ஒரு அனைத்துலகவாத வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் சுதந்திரத்துக்கு எதிராக வாக்களித்தனர். உண்மையில் ட்ரொட்ச்கிஸ்டுகளின் கொள்கை ரீதியான நிலைப்பாடு உடனடியாகக் வநிறுபிக்கப்பட்டது. இலங்கை முதலாளி வர்க்கம் முதல் நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக பிரித்தானிய ஆட்சிக்கு எதிரான போரட்டத்தில் மிகவும் தீர்க்கமான ஒரு பாத்திரத்தினை வகித்த பகுதியினருக்கு - தமிழ் தோட்டத் தொழிலாளருக்கு - எதிராக அவர்களின் குடியரிமையை ஒழித்துக்கட்ட ஒரு குடியரிமைச் சட்டத்தை இயற்றியது. குடியரிமையானது பிறப்பு, வதிவிடம் அல்லது வேலையின் அடிப்படையில் அன்றி குடும்பப் பரம்பரையின் அடிப்படையில் நிர்ணயம் செய்யப்படவிருந்தது. இம் மசோதா, முதலாளி வர்க்கம் தனது சொந்த நடவடிக்கையின் மூலம் தேசிய ஐக்கியத்துக்கான முக்கிய தடையாக உள்ளதை எடுத்துக் காட்டியது.

குடியரிமை மசோதாவுக்கு எதிராக கொல்வின் ஆர். டி. சில்வாவினால் ஒரு தீர்க்கதரிசனமான உரை நிகழ்த்தப்பட்டது: "இந்த மசோதாவுக்கு அடிப்படையாக ஏதேனும் அரசியல் தத்துவம் இருப்பின் - அதைப்பற்றி கூறவேண்டியது இதுதான்: இந்த மசோதா ஏதேனும் ஊகத்தின் ஊடாக முன்செல்லுமானால், இந்த அரசாங்கம் நனவற்ற ரீதியில் நடைமுறைப்படுத்தும் அடிப்படைத் தத்துவார்த்த அல்லது அரசியல் அல்லது சமூகவியல் அடிப்படைக் கொள்கையானது அரசு இனத்துக்கும் இனம் சாதிக்கும் சமமாக விளங்க வேண்டும் என்பது தெளிவு. குடியரிமைக்கான அடிப்படைக் கொள்கையாக பரம்பரையைக் கொள்வதில் இருந்து ஊற்றெடுக்கக் கூடிய வேறு அர்த்தமோ அல்லது வேறு தத்துவமோ இருக்க முடியாது. இது ஒரு காலவதியானதும் வெடித்துச் சிதறியதுமான ஒரு தத்துவமாகும். சரியாக முதலாளித்துவ அமைப்பு வீழ்ச்சி காணும் இன்றைய காலப்பகுதியில் பிற்போக்குக்குச் சேவகம் செய்யும் பொருட்டு இந்தப் பழையதும் காலவதியானதுமான கோட்பாட்டுக்குப் புத்துயிர

ளிக்கப்பட்டுள்ளது. தேசிய இனத்தினை சாதியுடன் சமப்படுத்த முயல்வதும் அரசின் சேர்க்கையில் சாதியை ஆளும் காரணியாக்குவதும் சரியாக பாசிசத்தின் கீழேயே. ஆதலால் இலங்கைக் குடியரிமை அந்தஸ்து ஒரு சாதி அந்தஸ்தின் நிலைக்குக் கீழிறக்கப்படும் ஆபத்துக்குள் தள்ளப்பட்டுள்ளது. அதுவும் எதிர்த்துப் போராட வேண்டிய ஒரு அடிப்படைக் கொள்கையாகும்.''

இந்த மேற்கண்ட பந்தி கீர்த்தி 1987 இலையுதிர் காலத்தில் எனக்கு எழுதிய ஒரு கடிதத்தில் மேற்கோளாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவர் இந்தியன் போல்ஷிவிக்—லெனினிஸ்ட் கட்சியின் ஆரம்பகாலப் போராட்டங்களை அடிக்கடி குறிப்பிட்டு வந்தார். ஏனெனில் அவர் அதன் வளம் பொருந்திய வரலாற்று பாரம்பரியங்களில் இருந்து புத்திஜீவி, அரசியல் உந்து சக்தியைப் பெற்று வந்தார். ஒரு காலத்தில் இந்திய, இலங்கைத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைசிறந்த தலைவர்களாக விளங்கியவர்களால் அப்பாரம்பரியங்கள் காட்டிக்கொடுக்கப்பட்டதற்கு எதிரான போராட்டத்தின் விளைபயனாக புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் தோன்றிய போதிலும், கீர்த்தி கொல்வின் ஆர். டி. சில்வா போன்றவர்களின் பங்களிப்பின் நிலையான பெறுமானத்துக்கு என்றுமே புறமுதுகு காட்டிய தில்லை. 1948ல் இ. போ. லெ. க. யின் நிலைப்பாடு கீர்த்திக்கு அவ்வளவு பெரும் முக்கியத்துவமாக இருக்கக் காரணம், பின்தங்கிய நாடுகளில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மூலோபாயத்தினை விவரிப்பதில் யுத்தத்தின் பின்னைய தீர்வின் பிரச்சினை அடிப்படை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது எனக் கருதியதே.

கீர்த்தி அடிக்கடி வலியுறுத்தி வந்தது போல் வரலாற்று முன்னேற்றத்தின் நலனுக்கு எந்தவிதமான பங்களிப்பும் செய்ய முடியாத தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் உயிரின இயலாமையானது இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னைய கொடுக்கல் வாங்கல்களில் மிகவும் நளவான வடிவம் எடுத்தது. ஒரு மோசடியான 'அரசு சுதந்திரம்' ஆக விளங்கிய இது முன்னைய காலனிகளின் வெகுஜனங்களின் மேலாக ஏகாதிபத்தியத்தின் மேலாதிக்கத்தினைத் தொடர ஒரு முடுதிரையை வழங்கியது. அரசு சுதந்திரம் ஏதோ ஒரு விதத்தில் அரைகுறை வெற்றியைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதாகவும் அதற்கு தேசிய முதலாளி வர்க்கம் குறைந்தபட்சம் ஏதோவொரு பெருமைக்கு உரியதென

வும் காட்டும் பப்லோ — பண்டேல் சந்தர்ப்பவாதிகளின் சீர்திருத்தவாத, பரிந்துரையாளர்களின் வாதங்களை கீர்த்தி அடியோடு நிராகரித்தார். தமது அரசியல் வாழ்க்கையின் ஆரம்ப காலங்களில் காஸ்ட்ரோ, பென்பெல்லா மற்றும் முதலாளித்துவ தேசியவாதத்தின் பிரதிநிதிகளுக்கு பப்லோவாதத்தின் அடிபணிவுக்கு எதிராக அனைத்துலகக் குழு நடாத்திய கசப்பான போராட்டங்களின் அடிப்படைப் படிப்பினைகளைக் கீர்த்தி உள்ளீர்த்துக் கொண்டார்.

பங்களாதேஷில் இந்திய ஆக்கிரமிப்பு

கடந்த காலத்தினை நினைவு படுத்திப் பார்க்கையில் 1971க்கு முன்னரே கீர்த்தி சோசலிச லேபர் லீக்கின் தலைமையுடன் மோதிக்கொண்டது அதிர்ச்சி தராத போகலாம். புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த தரப்பட்ட அரசியல் அத்திவாரத்தின் அடிப்படையில் 1960 பதுகளின் கடைப்பகுதியில் இருந்து சோசலிஸ்ட் லேபர் லீக்கினுள் (S.L.L.) பெரிதும் தலை தூக்கிய சந்தர்ப்பவாதப் போக்குக்களுக்கு அவரால் தீவிரமாக உணர்ச்சிவயப்படாது இருக்க முடியவில்லை, குறிப்பாக தீர்க்கமான பிரச்சினைகள் அனைத்திலும் மைக் பண்டா—சோ. லே. லீ.க்கு தலைமை தாங்கிய அரசியல் மூவர் கூட்டின் பாகமாக ஹீலி, சுலோற்றருடன் சேர்ந்து ஒரு தனித்துவமான சந்தர்ப்பவாத பண்பு கொண்ட நிலைப்பாடுகளை அபிவிருத்தி செய்தார். முதலில் 1960 பதுகளின் கடைப்பகுதியில் பண்டா மாஓசேதுங், ஹோசிமின் கொள்கைகள் ஸ்டாலினிசத்துக்கு ஒரு பதிலீடாகும் எனவும் ட்ரொட்ஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சிக்கோட்பாட்டினுள் நல்லவற்றைப் பொறுக்கி எடுத்துபிரயோகிப்பதுமாகும் எனவும் கூறி மாஓசேதுங், ஹோசிமினுக்கு உணர்ச்சிமயமான புகழர்ரம் சூட்டத் தொடங்கினார். இருப்பினும் ஹீலி பண்டாவுடனான அரசியல் மோதுதலைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு அவரின் பெரிதும் ஊதாரித்தனமான பிரகடனத்தை ஒரு தனிப்பட்ட விசித்திரமன்றி வேறொன்றால் எனக் கூறி தள்ளடி செய்தார். முன்னர் அவர்களின் எதிர்ப்புக்கு இலக்கான பப்லோவாதிகளைப் போலவே சோசலிச லேபர் லீக்கும் அன்று மிகவும் பிரபல்

யம் அடைந்திருந்த குட்டி முதலாளித்துவத் தீவிரவாதத் துக்கு அடிமணிந்த கொண்டிருந்தது என்பதே அரசியல் யதார்த்தமாகும்.

சோசலிச லேபர் லீக்கின் உள்ளே சவால் செய்யப் படாத இடது முதலாளித்துவ தேசியவாதத்தின்—மாஓவாதமும் தேசிய விடுதலை முன்னணி (NLF) யின் அரசியலும் இதன் பல்வேறு வடிவங்களாகும்—உட்சக்தி பண்டாவினால் மகத்தானதாக்கப்பட்டமை யுத்தத்தின் பின்னைய தீர்வினதும் முதலாளித்துவத் தேசிய இயக்கங்களும் வரலாற்று முக்கியத்துவத்தினைப் பல்வேறு விதத்திலும் மீள மதிப்பீடு செய்வதாக அபிவிருத்தி சண்டது. முன்னைய காலங்களில் நிறுவப்பட்ட முதலாளித்துவ அரசுகள் தேசிய சுயநிர்ணயத்துக்கான போராட்டத்தில் நிஜ முன்னேற்றங்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்வதாகவும் தொழிலாளி வர்க்கம் இந்த அரசுகளுக்கு அரசியல் ஆதரவு வழங்கக் கடமைப்பட்டுள்ளது என்ற கருத்துப் பாட்டினை பண்டா படிப்படியாக அபிவிருத்தி செய்தார்.

1971—72ல் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்துக்கும் சோசலிச லேபர் லீக்குக்கும் இடையே ஏற்பட்ட பிரச்சினையின் சாரம் இங்கேதான் உள்ளது. நாம் இதன் பின்னணியைச் சுருக்கமாக ஆராய்வோம். 1971 கோடையில் சேக் அப்துல் ரஹ்மானின் தலைமையிலான முதலாளித்துவ தேசிய அவாமி லீக் கிழக்கு பாகிஸ்தான் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றது. இப்பிராந்தியத்தில் வங்காளி மக்கள் வாழ்ந்து வந்ததோடு, பாகிஸ்தானின் ஏனைய பாகத்தில் இருந்து ஆயிரம் மைல்களால் சனிமைப்படுத்தப் பட்டிருந்தது. அவாமி லீக்கின் வெற்றியின் பிரதிபலிப்பாக யெஹியாகான் தலைமையிலான ஆளும் பாகிஸ்தான் இராணுவ ஜூண்டா கிழக்குப் பாகிஸ்தானை ஆக்கிரமித்தது. கானின் இராணுவம் வங்காளி மக்களுக்கு எதிரான இரத்தம் தோய்ந்த ஒடுக்குமுறையை நடாத்தியது. எவ்வாறெனினும் கோடை, இலையுதிர் காலங்களில் முக்தி பாஹினி என்ற ஒரு கெரில்லா இயக்கம் வெற்றிகரமான எதிர்த் தாக்குதலை ஒழுங்கு செய்தது. பாகிஸ்தான் இராணுவத்தின் நெருக்கடி உக்கிரமடைந்ததைத் தொடர்ந்து கிழக்கு வங்காளத்தில் ஒரு தீவிரவாத ஆட்சி நிலைபெறும் என அஞ்சிய இந்திய அரசாங்கம் இராணுவ ரீதியில் தலையிட்டது. இது திடீரென இடம்பெறவில்லை. இதே சமயத்தில் இந்திய அரசாங்கம் மேற்கு வங்காளத்தில்

தீவிரவாத நச்சலைட் இயக்கத்தை மூர்க்கமாக ஒடுக்கித் தள்ளுவதில் ஈடுபட்டிருந்தது.

பண்டா பெரு மகிழ்ச்சியில் திழைத்தார். 1971 டிசம்பர் 6ல் வெளியிட்ட ஒரு அறிக்கையில் அவர் எழுதிய தாவது: "பங்களாதேசுக்கு இராணுவ, பொருளாகார உதவி வழங்கும் இந்திய முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தின் தீர்மானத்தினை நாம் விமர்சனத்துடன் ஆதரிக்கின்றோம்."

1971 டிசம்பர் 8ம் திகதி புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தினால் சுயாதீனமாகக் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட நிலைப் பாடு சோசலிச லேபர் லீக்கிற்கு நேரெதிரானதாக விளங்கியது;

"கிழக்கு வங்காளத்தின் விடுதலையாளர்கள் தாராள எனக் கூறும் இந்திய முதலாளி வர்க்கத்தின் கோரிக்கையை இந்தியத் தொழிலாளி வர்க்கம் நிராகரிக்க வேண்டும் என நாம் வேண்டுகின்றோம். கிழக்கு வங்காளத்திலான இந்திய இராணுவத் தலையீட்டின் இலக்கு ஒன்றே யொன்றுதான் என ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகள் பிரகடனம் செய்கின்றனர். பங்களாதேஷ் போராட்டம் ஒரு புரட்சிகர அடிப்படையில் முழு வங்காளத்தையும் இணைக்கும் போராட்டமாக அபிவிருத்தியடைவதைத் தடுக்கவே இது இடம்பெற்றது. இந்திய இராணுவத் தலையீடு, புரட்சிகர வங்காளி விடுதலைப் போராட்டத்தினை சிதறடிக்கவும், வங்காளத்தில் வெகுஜனங்களின் எழுச்சியை நசுக்கவும், முதலாளி வர்க்கத்தினதும் ஏகாதிபத்தியத்தினதும் நலனின் பேரில் வெகுஜன இயக்கத்தினை சிறைப்பிடித்து வைக்கும் பொருட்டு மோசடியான முறையில் பங்களாதேஷ் அரசாங்கத்தின் பெயரைப் பலாத்காரமாகக் கட்டிப்பறித்துக் கொண்டுள்ள ஒரு கைப்பொம்மை ஆட்சியை நிறுவவுமே தீட்டப்பட்டது. ஆதலால் நாம் இந்தியத் தொழிலாளி வர்க்கம் முக்தி பாகினியின் போராட்டத்துக்கு சகல விதத்திலும் ஆதரவளிக்கும் அநேகவேளையில் இந்திய முதலாளி வர்க்கத்தின் எதிர்ப்புரட்சி யுத்தம் தொடர்பாக ஒரு புரட்சிகரத் தோற்கடிப்பு நிலைப் பாட்டினை வகிக்க வேண்டும் என வேண்டுகின்றோம்.

"இந்தியத் துணைக்கண்டத்தின் தொழிலாள வர்க்கத்துக்குரிய ஒரே புரட்சிகர வேலைத்திட்டம் இதுவே. யுத்தத்தின் பின்னைய துணைக்கண்டத்தின் முழு வரலா

ற்றினையும் மார்க்சிச ரீதியில் ஆய்வு செய்வதில் இருந்து தர்க்க ரீதியிலும் ஈவிரக்கமற்ற முறையிலும் இது பெருக்கெடுக்கின்றது.

“பிரித்தானிய ஏகாதிபத்தியத்தினால் அதன் விசுவாசமான ஊழியர்களுக்கு—இந்நாடுகளின் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்துக்கு—மோசடி ‘சுதந்திரம்’ வழங்கப்பட்டதன் பின்னரான 25 வருடங்களில் இந்த முதலாளி வர்க்கத்தினால் எந்தவொரு அடிப்படைப் பொருளாதார தேசிய அல்லது சமூகப் பிரச்சினைகளும் தீர்க்கப்பட முடியாது என்பது அம்பலமாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வரலாற்றுப் பணிகளின் எதிரில் அவர்களின் முற்றுமுழுதான வங்குரோத்து, ட்ரொட்ஸ்கியின் நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டின் மைய ஆய்வினை நிரூபித்துள்ளது. சோசலிசப் புரட்சியின் பணியின் ஒரு பாகமாக கிராமிய ஏழை வெகுஜனங்களைத் தன்பின்னால் அணிதிரட்டிக் கொள்ளும் தொழிலாளி வர்க்கத்தினால் மட்டுமே இப்பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும் என்பதை நிரூபித்துள்ளது. இந்து—முஸ்லீம் முதலாளி வர்க்கத்தினதும் அத்தோடு அனைத்துலக ஸ்டாலினிசத்தினதும் ஆதரவுடன் பிரித்தானியர்களும் கொள்கைக்கு இணங்க இந்தியத் துணைக்கண்டத்தினை துண்டாடுவது திட்டமாக விளங்கியது. கோடானு கோடி ஒடுக்கப்படும் வெகுஜனங்களுக்கு முதலாளித்துவத்தினதும், பட்டினியினதும், பஞ்சத்தினதும், துயரங்களதும் மேலாதிக்கத்தினை ஊர்ஜிதம் செய்யும் விதத்தில் இதனுள்ளே பிரமாண்டமான சமூக, தேசிய முரண்பாடுகள் நகக்கி ஒடுக்கப்பட்டன. இந்த முரண்பாடுகள் முழு அனைத்துலக ஏகாதிபத்திய அமைப்பினது ஒரு பாகமாகவும் அதன் பெறுபேறாகவும் வளர்ச்சியடைவதோடு அவற்றைத் தொடர்ந்தும் அடக்கி வைக்க முடியாது”

கீர்த்தியினால் 1971 டிசம்பர் 16ம் திகதி கிளிவ் சுலோற்றருக்கு எழுதப்பட்ட ஒரு கடிதம் இதனை அப்பட்டமாகப் பிரகடனம் செய்தது; “இந்திய—பாகிஸ்தானிய யுத்தத்தை எதிர்க்காமல் வங்காளி மக்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்துக்கும் சோசலிச அடிப்படையிலான இந்தியாவின் சுயநிருப்பிலான ஒன்றிணைப்புக்கும் ஆதரவளிப்பது சாத்தியம் இல்லை..... அத்தகைய ஒரு ஒன்றிணைப்புக்கு முக்கிய தடையாக உள்ள இந்திய, பாகிஸ்தானிய ஆளும் வர்க்கங்களைத் தூக்கி வீசும் போராட்டம் இல்லாமல் எப்படி ஒருவர் இந்தியாவை ஒன்றிணைப்பது பற்றித் தன்னும் பேச முடியும்?”

1972 ஜனவரி 11ம் திகதி மற்றொரு கடிதத்தில் கீர்ந்தி இந்திய இராணுவ வெற்றியை உச்சாகமாக அங்கீகரிக்கும் பண்டாவை கண்டனம் செய்து எச்சரித்தார்; “இந்திய இராணுவத்தினைப் பற்றிய அலட்டலின் பின்னணியில் வங்காளி, பாகிஸ்தானிய, இந்திய தொழிலாளி வர்க்கத்தின் புரட்சிகர இயலனபின் தெளிவான நிராகரிப்பு உள்ளது”.

மைக் பண்டா இறுதியாக 1972 ஜனவரி 27ல் பதிலளித்தார்: “யுத்தம் எதனை பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றது: முதலாவதாக இது பங்களாதேஷ் மக்களை அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் பூரண ஆதரவுடன் நகக்கும் பாகிஸ்தானிய முதலாளி வர்க்கத்தின் முயற்சியை பிரதிநிதித்துவம் செய்தது. ஆனால் மிகவும் முக்கியமானதும் அகதிகள் பிரச்சினையை சிருஷ்டித்ததன் மூலமும் கிழக்கு வங்காளத்தினை இராணுவ ரீதியில் ஆக்கிரமித்ததன் மூலமும் இது அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் சார்பில் இந்திய முதலாளி வர்க்கத்தின் ஏற்கனவே வரையறுக்கப்பட்ட உள்நாட்டுச் சந்தைக்கு எதிரான ஒரு திட்டவட்டமான அச்சுறுத்தலாக வளர்ச்சிகண்டது....

“ஒரே இரவில் நிலைமையில் ஒரு பாரிய மாற்றம் ஏற்பட்டது. இந்தியத் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கும் இந்திய முதலாளிகளுக்கும் இடையேயான முரண்பாடுகள் ஒழிந்து போகவில்லை. இல்லை, ஆனால் இது இந்திய நாட்டுக்கும் பாகிஸ்தான் பிரதிநிதித்துவம் செய்த ஏகாதிபத்தியத்துக்கும் இடையேயான மோதுதலால் தாண்டிச் செல்லப்பட்டது”.

இது உண்மையில் விசித்திரமானதாய் விளங்கியது: பண்டாவின் படி வர்க்கங்களுக்கு இடையேயான மோதுதல் இந்திய, பாகிஸ்தானிய முதலாளித்துவ அரசுகளுக்கு இடையேயான போராட்டத்துக்கு கீழ்ப்படுத்தப்பட்டது. இப்பிரகடனம் மார்க்சிசத்தின் மிக அத்தியாவசியமான அடிப்படைக் கொள்கைகளைக் காட்டிக் கொடுப்பதைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்தது. தமது தேசிய எதிரி ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான ஜேர்மன் (அல்லது பிரான்சிய, ருஷ்ய, பிரித்தானியா போன்ற) தேசிய இனத்தின் மோதுதலால் தொழிலாளி வர்க்கத்துக்கும் அதன் முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் இடையேயான முரண்பாடுகள் தாண்டிச் செல்லப் பட்டுவிட்டது என 1914ல் வாதிட்ட சமூக-சோவீனி

ஸ்டுகளுக்கும் பண்டாவின் நிலைப்பாட்டிற்கும் இடையே முக்கியமான வேறுபாடுகள் இருக்கவில்லை.

பண்டா மார்க்சிஸ்டுகளுக்கு எதிராகப் பல தடவை வீசப்பட்ட வார்த்தைகளைக் கொண்டே கீர்த்தியை எச்சரித்தார்: “உங்களது மனோபாவம் பிடிவாதமும் வளைந்து கொடுக்காததுமாகும். ஆதலால் இது யதார்த்தத்தின் பலகோணங்களையும் முரண்பாடுகளையும் விசுவாசமாகப் பிரதிபலிக்க முடியாது. அதன் காரணமாக வெகுஜனங்கள் செல்ல ஒரு வழியைக் காண முடியாது.”

இறுதியில் பண்டாவிடம் இருந்து வந்த கடிதம் ஒரு பெரிதும் பரிதாபமான குறிப்புடன் முடிவுற்றது: “இவை அனைத்தில் இருந்தும் பங்களாதேசில் இந்தியப் படைகளின் தொடர்ச்சியான பிரசன்னத்தையோ அல்லது கெரில்லாக்களை ரஹ்மான் நிராயுதபாணியாக்குவதையோ நாம் ஆதரிக்கின்றோம் என்ற முடிவுக்கு வரவேண்டாம். நாம் அதை இன்றும் எதிர்க்கின்றோம் அன்றும் எதிர்த்துள்ளோம்.”

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குடிவினுள்ளே சந்தர்ப்பவாதத்தின் வளர்ச்சி

கீர்த்தியின் விமர்சனங்கள் அன்று வெளிச்சத்தைக் காணாததோடு நா. அ. கு. அதற்குப் பெரும் நஷ்டஈடு கொடுக்க நேரிட்டது. தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சி வெகுவேகமாக வலதுபக்கம் அடிபட்டுச் சென்றது. ரொட. சியா, ஈராக், லிபியா அல்லது லெபனான் எங்கும்சரி முதலாளித்துவ தேசியவாதிகளின் அரசியலைக் காப்பதிலும், நியாயப்படுத்துவதிலும் மேலும் மேலும் வெட்கக் கேடான முறையில் தொ.பு.க. தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டது. இதே சமயத்தில் பண்டா, தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் அரச நிர்மாண சாதனைகள் எனப்பட்டதன் தீவிர ஆதரவாளரானார். இது உண்மையில் பயங்கரமான அரசியல் விளைவுகளைக் கொண்டுவந்தது. 1979ல் கொலையாளி சுகார்ட்டோ தலைமையிலான இந்தோனேஷிய ஜூண்டா கிழக்கு ரீமோர் சுதந்திரப் பிரகடனத்துக்கு—படைகளை அனுப்பியும் பல்லாயிரக் கணக்கானோரை படுகொலை செய்தும் பதிலளித்தது. கிழக்கு ரீமோர் சுதேசிகளின் பிரிந்து

செல்லும் உரிமையைப் பேணிய நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் அவுஸ்திரேலிய கிளையான சோசலிச லேபர் லீக்குக்கு எதிராக பண்டா சுகார்ட்டோ இந்தோனேஷிய தேசிய இயக்கத்தின் மாபெரும் வெற்றிகளை—அதாவது இந்தோனேஷியத் தீவுக் கூட்டங்களின் ஐக்கியத்தை—பேணுகின்றார் என்ற அடிப்படையில் கிழக்கு ரீமோர் ஒடுக்குமுறைகளை நியாயப்படுத்தினார்.

1978—1982க்கும் இடையே தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சி தொழிலாள வர்க்கத்தினை பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கம், முகாபே, என்கோமாவின் தேசபக்த முன்னணி லோன்ற முதலாளித்துவ தேசிய இயக்கங்களுக்கும், லிபியா, ஈரான், ஈராக் போன்ற முதலாளித்துவ ஆட்சிகளுக்கும் கீழ்ப்படுத்தியதன் மூலம் ட்ரொட்ஸ்கிச அடிப்படைக் கொள்கைகளைப் படிப்படியாகக் காட்டிக் கொடுத்தது.

தொ. பு. க. யின் நிலைப்பாடு, 1982 டிசம்பர் 31ம் திகதி ஐக் பார்ண்சின் ஒரு பேச்சில் மிஷும் தெளிவான விதத்தில் உச்சரிக்கப்பட்ட பப்லோவாதிகளின் நிலைப்பாட்டைப் பிரதிபலித்தது. அவர் கூறியதாவது: “நிரந்தரப் புரட்சி ஒரு சரியான அனுமானமோ அல்லது போதுமான ஒன்றோ அல்ல. பிரச்சினையைத் தீர்ப்பது ஒரு புறம் இருக்க பிரச்சினை என்ன எனக் காட்டப் பிரச்சினையை நெருங்குவதாயும் இல்லை.... எனது அபிப்பராயத்தின்படி நிரந்தரப் புரட்சி சரியானதல்லாததோடு எமது வேலைத்திட்டத்தின் பொது வார்த்தைகளில் பயனற்றதாகும் எனச் சுட்டிக்காட்டி அதைக் கைவிடுவதன் மூலம் நாம் மேலும் மேலும் பெறுவோம்.”

பார்ண்சின் பதிலீடு என்ன? “நாம் எம்மை FSLN உடனும், நியூ ஜூவல் இயக்கத்துடனும், கியூபன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடனும் சேர்ந்த ஒரு பொது உலக மார்க்சிச இயக்கத்தின் பாகமாகக் கொள்கின்றோம்.”

பார்ண்சின் பேச்சு எமது மனதில் தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சியின் பயணப் பாதையைப் பற்றிய எதுவித சந்தேகத்துக்கும் இடம் வைக்காததோடு 1984 பெப்ரவரி 11ம் திகதி நா.அ.அ.குக்கு நாம் சமர்ப்பித்த அறிக்கையில் எமது ஆய்வின் கணிசமான பகுதியை பார்ண்சின் நிலைப்பாட்டை விடர்சனம் செய்ய அர்ப்பணித்தோம். இது எவ்வாறெனினும், பண்டாவை கோபாவேஷம் கொள்ளச்

செய்தது. அவர் ஆத்திரத்துடன் கூறியதாவது. “நீங்கள் பார்ணகடன் தொடங்கி, தொ. பு. க. வுடன் முடிக்கிறீர்கள்.” உண்மையில் அது அப்படியே விளங்கியது.

புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் கூட்டத் தொடருக்கு அழைக்கப்படாததோடு இன்னுமோர் 22 மாதங்களுக்கு அவர்கள் எனது விமர்சனத்தை அறிந்து கொண்டும் இருக்கவில்லை. ஆனால் கிர்த்தி அதில் கலந்து கொண்டிருப்பின் அவர் இந்த அறிக்கைக்கு உறுதியான அங்கீகாரத்தை வழங்கியிருப்பார் என்பதில் எதுவித சந்தேகமும் கிடையாது.

நா.அ.அ.கு. உள்ளேயான போராட்டம் ஒரு புறநிலை முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. சந்தர்ப்பவாதிகளால் மகோன்னதமானவையாகக் காட்டப்பட்ட முதலாளித்துவ தேசியவாத இயக்கங்களின் சரிவினை முன்னணிக் குக் கொணர்ந்த உலக நிலைமையிலான ஆழமான மாற்றங்களை இது எதிர்பார்த்திருந்தது.

தேசிய விடுதலையுடனான அனுபவங்களின் சாராம்ச சுருக்கம்

யுத்தத்தின் பின்னைய காலப்பகுதி பற்றிய எந்தவொரு புறநிலை ரீதியான ஆய்வும் முதலாளித்துவ தேசியவாதத்தின் தெளிவான தோல்வியையும் அதன் ஆதரவுடன் நிறுவப்பட்ட ‘சுதந்திர அரசுகளின்’ போலிப் பண்பையும் பிரத்தியட்சமாக்குகின்றது.

அந்த நாடுகளில் தேசிய விடுதலைப் போராட்டங்கள் வேடதாரி கம்யூனிஸ்ட் பண்பு கொண்ட இயக்கங்களால் நடாத்தப்பட்ட போதிலும் இறுதி விளைவு ஏகாதிபத்தியத்துக்கு அடிபணிவதாகவே விளங்கியது. சீனா இன்று முற்றிலும் முதலாளித்துவப் பாதையில் பயணம் செய்கின்றது. முப்பது ஆண்டுகளாக பிரான்சிய, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்த வியட்நாம் உலகிலேயே மலிவான ஊழியம் கிடைக்கும் நாடாகத் தன்னை விளம்பரம் செய்யும் அளவுக்கு வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது.

அனைத்துலகக் குழுவின் உள்ளேயான பிளவு ‘தேசிய விடுதலை’ இயக்கங்களின் முழு வரலாற்று முக்கியத்துவத்

தினையும், தொழிலாளி வர்க்கத்துடனான அவற்றின் உறவையும், சோசலிசப் புரட்சி முன்னோக்கினையும் தீவிரமாக மீளாய்வு செய்வதைச் சாத்தியமாக்கியது. சிறப்பாகக் கீர்த்தி கொழும்பு அரசாங்கத்துக்கும் இலங்கையின் வடக்கேயுள்ள விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையே யான போராட்டத்தின் அரசியல் அபிவிருத்தியை ஆய்வு செய்கையில் 1985-87 இடையேயான இந்தத் தேசிய விடுதலை இயக்கங்கள் பற்றிய கீர்த்தியின் மதிப்பீடு அதிகரித்த விமர்சனத் தன்மை மிக்கதாகியது என நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும்.

வரலாற்று அறிக்கையின் பொருட்டும், புரட்சிக் கம் யூனிஸ்ட் கழகத்தின் அரசியல் போக்கின் பரிணாமத்தை புரிந்து கொள்ளவும் அனைத்துலகக் குழுவின் உள்ளே தொ.பு.க. வின் நிஜ துரோகப் பாத்திரத்தையும் இலங்கை ட்ரொட்சிஸ்கிஸ்டுகள் மீதான அதன் தாக்கத்தினையும் திரும்பவும் ஒரு தடவை இங்கு வலியுறுத்துவது அவசியம். தமிழ் தேசிய இயக்கம் தொடர்பாக கீர்த்தியும் அவரின் சக தலைவர்களும் ஆழமாக முரண்பட்டுக் கொண்ட ஒரு அரசியல் நிலைப்பாட்டினை பு.க.க. மீது திணிக்க 1972-1979 இடையே தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சி நா.அ.அ. குழுவின் ஒழுங்கு விதிகளைப் பயன்படுத்தியது. அதாவது யுத்தத்தின் பின்னைய காலப்பகுதியில் நிறுவப்பட்ட முதலாளித்துவ அரசுகள் ஒரு முற்போக்கு வரலாற்றுத் தோற்றப்பாட்டினைக் கொண்டவை என்ற பண்டாவின் கருத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சி (WRP) தமிழ் வெகுஜனங்களின் போராட்டத்தினை அடியோடு எதிர்த்தது. இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் நிறுவப்பட்ட முகலாளித்துவ அரசுகளின் நியாயமான தன்மையை முற்றிலும் பிற்போக்கான முறையில் பேணுவதை அடிப்படையாகக் கொண்ட தமிழ் விடுதலை இயக்கம் தொடர்பான அவர்களின் எதிர்ப்பு, ஒரு வலதுசாரிப் பண்பினைக் கொண்டிருந்தது. பின்னர் 1979ல் தொ.பு.க. தமிழ் பிரச்சினை தொடர்பான அதன் நிலைப்பாட்டைத் திடீரென மாற்றிக் கொண்டது. பீ.எல்.ஓ. மற்றும் முதலாளித்துவ தேசிய இயக்கங்கள் தொடர்பான அதன் மனப்பாங்கிற்கு அமைய இது தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் ஆர்வம் மிகுந்த, விமர்சனமற்ற ஆதரவாளராகியது.

பிளவின் பின்னரே யுத்தத்தின் பின்னைய முழுக்கா லப்பகுதியினதும் வளம் மிக்க வரலாற்று அனுபவங்ளினதும் கட்டுமானத்தினுள் தமிழ் தேசிய இனத்தின் பிரச்சினைகளை மீளப் பரிசீலனை செய்வதும், நிரந்தரப் புரட்சிக் கோட்பாட்டினைத் தீர்க்கமான முறையில் பிரயோகிப்பதும் சாத்தியமாகியது பல தடவைகள் கீர்த்தி கூறியது போன்று தொ. பு. க. சந்தர்ப்பவாதிகள் 'நீரக் கலக்கி சேறாக்கியகோடு' இன்று அனைத்துலகக் குழு உலக சோசலிசப் புரட்சியின் மூலோபாயத்தினைத் தெளிவு படுத்துவதன் மூலம் மார்க்சிசத்தின் அடிப்படைக் கொள்கைகளை மீள வலியுறுத்த நேரிட்டது.

இலங்கையில் உள்ள சகல சந்தர்ப்பவாதப் போக்குக் களுக்கும் எதிராக பு.க.க. தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை சலிக்காது பேணியதோடு வடக்கில் தமிழ் மக்களின் சுயநிர்ணயத்துக்கான உரிமையைக் காப்பாற்றியது; தமிழருக்கு எதிரான கொடும்பு சிங்கள சோவீனிச ஆட்சியாளர்களின் இரத்தம் தேய்ந்த யுத்தத்தினை உறுதியாக எதிர்த்தது. எவ்வாறெனினும் சிங்கள சோவீனிஸ்டுக்களுக்கும் அவர்களின் பிற்போக்கு முதலாளித்துவ அரசுக்கும் சிறிதும் பணிந்து போகாத பு.க.க. வின் எதிர்ப்புக்கிடையேயும், கீர்த்தி கமது வாழ்க்கையின் இறுதி மாதங்களில் வரலாற்று ரீதியில் ஒடுக்கப்பட்ட நாடுகளில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் மூலோபாயப் பணியினை வெறும் 'தேசிய விடுதலை', 'சுயநிர்ணயம்' சுலோகங்ளை விமர்சனமின்றிக் கூப்பாடு போடுவதன் அடிப்படையில் உரிய முறையில் வரையறுத்துக் கொள்ள முடியாது என்ற முடிவுக்கு வந்து கொண்டிருந்தார்.

1987 ஆகஸ்ட் முற்பகுதியில் ஷேச்சாத்தான இந்திய — இலங்கை உடன்படிக்கை வேறெதனையும் விட தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் வங்குரேரத்தினை அம்பலப்படுத்தியது. கீர்த்தி இந்த அபிவிருத்தியினை ஒரு கடிதத்தில் பொறித்ததோடு அது அனைத்துலகக் குழுவின் வேலைத் திட்டத்தின் மேலாய அபிவிருத்திக்கான அடிப்படையை வழங்கியது.

1987 செப்டம்பர் 11ம் திகதி அவர் எனக்கு எழுதிய தாவது: "இன்றைய நிலைமை, குறிப்பாக இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர் தேசிய விடுதலை இயக்ங்கள் தொடர்பான புரட்சிகரத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் வர

லாற்று அனுபவத்தினை தொகுத்துரைக்கும்படி வேண்டுகின்றது, வெனிின் ஆய்வுகளின் அனுபவங்களில் இருந்து நாம் அநேகவற்றைப் பெறுவது நிச்சயம். ஆனால் வெனிின் மூன்றாம் அகிலத்திற்கான தமது ஆய்வுக் கட்டுரைகளை எழுதிய வேளையிற் தான் காலனித்துவ மக்கள் ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிரான தமது தேசியப் போராட்டத்தினை ஆரம்பித்திருந்தார்கள் என்பதை நாம் மனங் கொள்ள வேண்டும்... ஆனால் இரண்டாம் உலக யுத்தத்தின் பின்னர்— சிறப்பாக கீழைத் தேசங்களில் ஏற்பட்ட அனேக மாற்றங்களை மங்கலாக்கும் விதத்தில் விமர்சனமற்ற முறையில் இதனைப் பயன்படுத்த முடியாது. கீழைத் தேச நாடுகளிலும் கூட தேசியவாதம் ஒரு சீரழிவுக்குள்ளாகியது. ஏகாதிபத்தியத்துக்கு எதிராக அரைக்காலனித்துவ முதலாளி வர்க்கத்தின் தேசியவாதத்துக்கு ஆதரவளிப்பதன் அவசியத்தினை பிரபலமும் செய்வதன் மூலம் திரிபுவாதம் இச்சீரழிவுக்கு இயைந்து போயிற்று. குறைந்தது 1970 பதுகளின் ஆரம்ப காலங்களில் இருந்து பண்டா அனைத்துலகக் குழுவின் உள்ளே இப்போக்கின் பேச்சாளராக விளங்கினார். ஸ்டாலினிஸ்டுகளும், திரிபுவாதிகளும் தொழிலாளி வர்க்கத்தினை இத்தேசிய வாதத்துக்குக் கீழ்ப்படிந்து போய்ச் செய்தமையானது பல சிறிய தேசிய இனங்களைச் சேர்ந்த ஒடுக்கப்படும் வெகுஜனங்களையும் தொழிலாளி வர்க்கத்தில் இருந்து பிரித்து வைக்கும், சுதந்திரத்துக்கான சிறிய தேசிய இனங்களின் தேசிய இயக்கங்களின் அபிவிருத்திக்கும் ஒரு நோடிப் பாத்திரம் வகித்தது. முதலாளித்துவ அரசுக்கு எதிராக தேசியவாதத்தின் பதாயின் கீழ் தொடுக்கப்பட்ட ஜனநாயக சுதந்திரத்துக்கான போராட்டங்கள் ஒரு திட்டவட்டமான முற்போக்கு உள்ளடக்கத்தினைக் கொண்டிருந்த போதிலும் தேசிய வாதம் தேசிய விடுதலையை அடைவதற்கோ அல்லது ஒடுக்குமுறையாளர்களை தூக்கி வீசுவதற்கு அவசியமான சக்திகளை ஐக்கியப்படுத்துவதற்கோ இலாயக்கற்றது என்பதை நிரூபித்தது. அத்தோடு உண்மையில் தீர்க்கமான கட்டத்தில் ஜனநாயகப் புரட்சியின் சகல சக்திகளுக்கும் தலைமை தாங்க இலாயக்கான ஒரே சக்தியான தொழிலாளி வர்க்கத்தினை ஐக்கியப்படுத்துவதற்கான ஒரு தடையாகவும் தோன்றியது.

கீர்த்தியின் வாழ்நாளில் அனைத்துலகக் குழுவின் கடைசிக் கூட்டம் 1983 நவம்பரில் நடைபெற்றதோடு அது தமிழ் தேசிய பிரிவினை முதலாளித்துவ வேலைத்

திட்டத்துக்கு எதிராக ஒரு தமிழ் ஈழம், சிறீலங்கா ஐக்கிய சோசலிச அரசுகள் முன்னோக்கு அறிக்கையை வெளியிட்டது.

அனைத்துலகவாத முன்னோக்கு

கீர்த்தியின் மரணத்தின் ஐந்து ஆண்டுகளின் பின்னர் இன்று யுத்தத்தின் பின்னைய காலப்பகுதிபற்றிய ஒரு ஐந்தொகையை வரையும் வேலையை பூர்த்தி செய்வதும் முகலாளித்துவ தேசிய விடுதலை இயக்கங்களின் முழு அனுபவங்களையும் மதிப்பீடு செய்வதும் அவசியமாகியுள்ளது.

சகல ஒடுக்கப்படும் மக்களதும் ஜனநாயக உரிமைகளைக் காக்கும் அதே சமயத்தில் 'தேசிய விடுதலை' 'சுயநிர்ணயம்' பற்றிய சுலோகங்கள் எப்படி நடைமுறையில் முதலாளித்துவத் தேசியவாதிகளால் எதுவிதமான நிஜ ஜனநாயக அல்லது முற்போக்கு சமூக உள்ளடக்கமும் இல்லாத பிரிவினை, இனவாதப் பிற்போக்கு வேலைத்திட்டங்களுக்கான நியாயப்படுத்தல்களாகப் பரிணாமம் செய்யப்படுகின்றன என்பதை அம்பலப்படுத்துவது மார்க்சிஸ்டுகளின் கடமையாகும்.

மார்க்சிஸ்டுகள் தேசிய விடுதலை இயக்கங்களுக்கு ஒரு முற்போக்கு உள்ளடக்கம் கற்பிக்க காரணம் என்ன வெனில் அவை ஏகாதிபத்திய மேலாதிக்கத்தில் இருந்தும், பின்தங்கிய நிலைமை, கோத்திரம், ஜாதரி வேறுபாடுகள் ஆகிய மரபுரிமைகளில் இருந்தும், வெற்றி பெறுவதோடு ஏதோவொரு விதத்தில் இனங்காணப்படுவதே 'இந்தியா'வும் 'சீனா'வும் இனரீதியிலோ அல்லது மொழிரீதியிலோ ஐக்கியப்படுத்தப்பட்ட தேசியங்கள் அல்ல. ஆனால் அவை நிஜ பொருளாதார, கலாச்சார முன்னேற்றத்துக்கான சாத்தியங்களைத் திறப்பதன் மூலம் ஒரு பரந்த பிராந்தியம் பூராவும் மக்களை முற்போக்கான முறையில் ஒன்றிணைப்பதைக் குறிக்கும் அரசியல் கருத்துப்பாடுகளாகும்.

'தேசிய விடுதலை'யின் வீரர்களாக இன்று உரிமை கொண்டாடும் எந்தவொரு இயக்கத்தினுள்ளும் அந்த உள்ளடக்கத்தினைக் கண்டுகொள்ள முடியாதுள்ளது.

எவ்வாறெனினும் வேறுபட்ட இயக்கங்களின் அகநிலை இலக்குகள் என்னவாக இருந்த போதிலும் இந்த உலக ளாவிய பொருளாதார இணைப்புச் சகாப்தத்திலே புதிய தேசிய அரசுகளை ஸ்தாபிதம் செய்வதன் மூலம் மனித இனத்தின் சுதந்திரத்தினை முன்னெடுத்துச் செல்ல முடியாது. வேறுபட்ட தேசிய, மொழி, மத அல்லது இன அடையாளங்களைக் கொண்டுள்ள ஒவ்வொரு பிரிவினருக்கும் சிறப்புப் பிராந்திய அடைப்புக்களை நிர்மாணிப்பதானது யதார்த்தமாகுமிடத்து அது ஒரு காட்டுமிராண்டித் தனத்தினுள் தள்ளுவதைக் குறிக்கும்.

இந்தப் பிரச்சினைமீது ட்ரொட்ஸ்கி மிகவும் தெளிவாக வாதிட்டார். அவரது ஜீவிய காலத்தில் கூட—சுயநிர்ணயத்துக்கான கோரிக்கை இன்னமும் ஒரு முற்போக்கு உள்ளடக்கத்தைக் கொண்டிருந்த காலத்தில்—இது ஒரு சோசலிசவேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் ஐக்கியத்தினை ஸ்தாபிதம் செய்வதற்கு மேலாக நின்றுகொண்டிருக்கவில்லை. சுயநிர்ணயத்துக்கான கோரிக்கை அன்றோ அல்லது இன்றோ மார்க்சிசம் தேசியவாதத்துடன் சமரசம் செய்து கொள்வதைக் குறிக்கவில்லை, உதாரணமாக கட்டலன் சுயநிர்ணய பிரச்சினை மீதான ட்ரொட்ஸ்கியின் ஆக்கங்கள் இந்த விதத்தில் மிகவும் ஆலோசனைப் பண்பு கொண்டவை,

நான் இந்த விரிவுரையின் அளவினைத் தெரிவு செய்வதற்கு தலைவர் அவர்கள் தமது அறிமுக உரையில் குறிப்பிட்டது போல், கீர்த்தியின் பணியின் சிறப்பினை அவரின் புத்திஜீவி, அரசியல் பணிகள் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த புரட்சிகர அனைத்துலகவாதத்தின் கோட்பாட்டுப் பாரம்பரிப்பங்களை ஒரு வரலாற்று ரீதியில் மீளாய்வு செய்வதன் அடிப்படையிலேயே சாத்தியமாகும் என நம்பியதேயாகும் என இந்தப் பெரிதும் நீண்ட குறிப்பினை ஒரு முடிவுக்குக் கொண்டந்து விளக்கி வைக்க என்னை அனுமதியுங்கள்.

குறிப்புக்கள்:

- 1 லியொன் ட்ரொட்ஸ்கி 'பேமனன்ட் ரிவலூசன் அன்ட் ரிசல்ட்ஸ் அன்ட் புரொஸ் பெட்க்ஸ்' (லண்டன், நியூயோக் 1975) பக்கம் 237
- 2 லெனின்ஸ் ஸ்ரக்கிள் போர் ஏ ரிவலூசனறி இன்டர் நஷனல் (நியூயோக் 1984) பக்கம் 370-71

- 3 வியொன் ட்ரொட்ஸ்கி ஒன் சைனா (1934— 35)
நியூயோக் அன்கர் (1976 பக்கம் — 161)
- 4 றைட்டிங்ஸ் ஒப் வியொன் ட்ரொட்ஸ்கி (1934-35)
- 5 றைட்டிங்ஸ் ஒப் வியொன் ட்ரொட்ஸ்கி (1933-34)
- 6 றைட்டிங்ஸ் ஒப் வியொன் ட்ரொட்ஸ்கி (1939—40)
- 7 டொக்கியுமென்ட்ஸ் ஒப் த போர்த் இன்டர்நஷனல்
—ஆரம்ப வருடங்கள் (1933—40)

இந்திய — இலங்கை ஒப்பந்தமும் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் பணிகளும்

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக்
குழுவின் அறிக்கை 1987 நவம்பர் 17

பின் தங்கிய நாடுகளின் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் மோசடியும் பிற்போக்கும் இந்நூற்றாண்டின் எண்ணற்ற சோகமயமான அனுபவங்களின் மூலம் ஏற்றனவே போதுமான அளவில் வெளிப்பாடாகாமல் இருந்திருப்பின், இந்திய—இலங்கை ஒப்பந்தத்தின் கைச்சாத்தும், இலங்கையின் வடக்கு, கிழக்கு மாகாணங்களில் இந்திய ஆக்கிரமிப்பும் ஒடுக்கப்படும் பாட்டாளிகளுக்கு இலனுமோர் கசப்பான படிப்பினையைத் தந்துள்ளது.

காந்தி—ஜயவர்தன நடவடிக்கைகளுக்கிடையே சிறப்பம்சம் கிடையாது. அப்படி ஏதும் இருப்பின் அது அவர்கள் இருவரும் தமது கூட்டுச் சதியினை அமுல் செய்கையில் வெளிக்காட்டிக் கொண்ட சிடுமுஞ்சியிலும் உறுதியிலும் உள்ளது. இவ்விரு கொலைகாரர்களும் தேசிய முதலாளி வர்க்கப் போக்கிரிகளின் சுடுகாட்டில் சியாங்கை சேக், சதாத், மொபூட்டு போன்ற ஏகாதிபத்தியச் சிரஞ்சீவிக் கைக்கூலிகளுக்கு அருகே தமக்கோர் இடத்தினை வெற்றி கொண்டுள்ளனர். தமது இரு நாடுகளினதும் எதிர்காலத்தில் இந்திய, இலங்கை தேசிய முதலாளி வர்க்கம் ஏதேனும் ஒரு முற்போக்குப் பாத்திரத்தினை வகிக்கலாம் என எஞ்சியிருந்த நப்பாசைகளையும் காந்தி—ஜயவர்தன கொள்கைகள் அடியோடு உடைத்து எறிந்துள்ளன.

2. பல தசாப்தங்களாக காந்தீயம் எனப்பட்ட வரலாற்றுத் தப்பெண்ணத்தில் குளிர் காப்பந்து வந்துள்ள காங்கிரஸ் கட்சித் திமிங்கிலங்கள், தமது ஊழல்களை மூடி மறைப்பதற்கு மஹாத்மாவின் தந்திரம் மிக்க தன்னம்பிக்கை பற்றி மக்களிடையே நிலவி வந்த குழம்பிப் போன வழிபாட்டு மனப்பான்மையை இன்னமும் சுரண்டிக் கொண்டுள்ளன. 'கூட்டுச் சேராமை'யின் தயவில் தம்மை உலகுக்கு ஒரு புனிதராகக் காட்டி வரும் அதே சமயத்தில் இந்திய முதலாளி வர்க்கம் உலகின் நான்காவது பெரும் இராணுவ பலத்தினால் தென் ஆசியாவில் ஏகாதிபத்திய நலன்களை அமைதியாயும் ஏதேச்சாதிகாரமான முறையிலும் பேணிக் காத்ததோடு, தனது சொந்த நாட்டுக்குள்ளேயே எண்ணற்ற ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்களின் ஜனநாயக அபிலாசைகளைத் துவம்சம் செய்துள்ளது. தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தில் கலந்து கொண்டமைக்கான வரலாற்றுப் பெருமை ஒரு துளியும் கூடக் கிடையாத இலங்கை முதலாளி வர்க்கம் தனது மேலாதிக்கத்தினை நியாயப்படுத்தப் புவியியல் சபலங்களையும் விஜயன், துட்டகைமுனு, பராக்கிரமபாகுள்ளீன் வீரநாதமான கட்டுக் கதைகளையும் தேடி அலைந்தது.

3. 1948ல் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் குடியரிமை பறிப்பு, 1956ல் தமிழ் மொழிக்குச் சம அந்தஸ்த்து மறுப்புத் தொடக்கம் 1983 தமிழர் விரோத கலவரங்கள் வரையும், அதன் பின்னைய வடக்கு, கிழக்கு மாகாண ஆக்கிரமிப்பும் இலங்கை முதலாளி வர்க்கம் ஒரு முறிவுண்ட அறிக்கையைப் போல் தனது இரத்தம் தோய்ந்த குற்றங்களைத் தொடர்ந்து பேணிவந்தது. ஐக்கிய அரசின் இறைமையைக் காக்கும் பேரிடலையே இவற்றைச் செய்து வந்தது. தமிழருக்கு எதிரான தனது யுத்தத்துக்கு மக்கள் ஆதரவைத் திரட்டும் பொருட்டு மிகவும் புராதனமான அந்நியக் கசப்புணர்வு பாணியில் 'இந்திய விஸ்தரிப்பு வாத'த்துக்கு எதிராகச் சிங்கள இனம் ஒரு இறுதி முயற்சி எடுப்பதாய்க் கூறிக் கொண்டது. எவ்வளவுக்கு எவ்வளவு கிராமப்புற ஜனங்களின் அடிப்படைத் தேவைகளை நிராசரித்ததோ அவ்வளவுக்கு அவ்வளவு அதிகமாக (இரண்டு முக்கிய முதலாளித்துவக் கட்சிகளும்) யூஎன்பியும் சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் விவசாயிகளுக்குத் தமிழர் விரோத இனவாத விஷம் ஊட்ட முயன்றன.

4. இதே சமயம் திருட்டுப் புதுடிவீச் சதிகாரர்கள் இலங்கைத் தமிழர்களின் நிலையைப்பற்றி நன்கு பிரசித்தமான முறையில் முதலைக் கண்ணீர் வடித்ததோடு சிங்கள இராணுவ இனப்படுகொலைகளில் இருந்து தமிழர்களைக் காக்கும் புனிதர்களாகக் காட்டிக் கொண்டனர். இதற்குப் பதிலீடாகத் தேசிய இயக்கத்தின் கொள்கைகளின் மேல் முழு அளவிலான இரத்து (வீட்டோ) அதிகாரத்தை வேண்டி நின்றனர்.

5. ஆனால் இறுதியில் இந்த மோசடி நடப்புக்களை வழிநடாத்திய கொலைகார வர்க்க நலன்சன் குருட்டுத் தனமான தெளிவுடன் அம்பலமாகியுள்ளன. ஜயவர்தனவின் சிங்களத் தேசிய இறைமைக் காப்பும், சாந்தியின் தமிழர் சுதந்திரக் காப்பும் இவர்கள் எம் மக்களின் சார்பில் பேசிக் கொண்டனரோ அதே மக்களுக்கு எதிரான ஒன்றுபட்ட இராணுவப் பிரச்சாரத்தில் குதிக்கும் அசிங்கமான காட்சியினுள் நாற்றம் எடுத்தன, ஜயவர்தன, வடக்கு கிழக்கு மார்காணங்களை இந்திய இராணுவத்திடம் காலவரையறையற்ற காலத்துக்கு ஒப்படைத்துள்ளார். வடக்கில் உள்ள தமிழர்களை ஒழித்துக் கட்டுவதில் நான்கு ஆண்டுகளாக ஈடுபட்டிருந்த இலங்கை இராணுவம், வறிய சிங்களத் தொழிலாளர், விவசாயிகளை ஒடுக்கத் தெற்கே அனுப்பப்பட்டு உள்ளது. இந்தியர்களைப் பொறுத்த வரையில் அவர்களின் தமிழ் மக்களைக் காக்கும் நடவடிக்கை இப்போது தமிழ் மக்கள் ஒழித்துக் கட்டலாகச் சுயமாகவே திரும்பியுள்ளது. இந்தியர்களின் நடவடிக்கைகள் ஹியூவைத் தரைமட்டம் ஆக்குவதை நியாயப்படுத்திய வியட்னாமிய அமெரிக்கப் படைத் தளபதியின் வார்த்தைகளை நினைவுக்குக் கொணர்கிறது: "ஒரு நகரத்தைக் காப்பாற்ற அதை நிர்மூலமாக்க வேண்டிய சந்தர்ப்பமும் அவசியம் ஆவது உண்டு." இங்கு இந்தியர்கள் ஒரு தேசிய இனத்தைக் 'காப்பாற்ற' அதன் மக்களை நிர்மூலமாக்கும்படி பிரேரிக்கின்றனர்.

6. இலங்கை முதலாளி வர்க்கத்தின் நடவடிக்கைகளுக்குப் பல வரலாற்று முன்னுதாரணங்கள் உள். இச்சமயத்தில் 1871ல் பாரிஸ் தொழிலாள வர்க்கக் கிளர்ச்சியாளர்களுக்கு எதிராகப் பிரான்சிய இராணுவம் பிரெஸ்சியன் இராணுவத்துடன் கூட்டுச் சேர்ந்ததையும், 46 ஆண்டுகளின் பின்னர் கெரென்ஸ்கி பேல்ஷிவிக் புரட்சியைத் தடை செய்யும் முகமாக பிரேராகிராட்டினை

ஜேர்மனியர்களிடம் சரணாகதி அடையச் செய்யத் திட்டமிட்டதையும் ஒப்புவமையாக நினைவு கூர்வது பொருத்தமானது, தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் 'தேசாபிமானம்' என்பது எந்தவிதமான வரலாற்றுச் சாராம்சமும் இல்லாதது என்பதை ஜயவர்தனவின் துரோகத்தின் படிப்பினை காட்டுகின்றது. இது முதலாளித்துவப் பேராசைக்கான ஒரு பலவீனமான வெறும் சாக்குப் போக்கே. அத்தோடு இது எப்போதும் இதனைத் தனது அத்தியாவசிய வர்க்க நலன்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்திக் கொண்டுள்ளது. இன்று இலங்கையில் முதலாளிக் குழு ஆட்சி, வடக்கில் இந்திய ஆக்கிரமிப்பு, தெற்கில் தமிழர் விரோத இனவாதம் என்ற இரட்டைத் தூண்களில் நின்று கொண்டுள்ளது. இந்நிலைமை எந்தவொரு நாட்டின் உள்ளும் சகல தேசிய, இன, மதக் குழுக்களின் ஜனநாயக சமத்துவம் தொழிலாளி வர்க்கத் தலைமையிலான சோசலிசப் புரட்சியின் ஊடாக மட்டுமே அடையப்பட முடியும் என்ற வரலாற்று உண்மையைச் சுட்டிக் காட்டுகின்றது.

7. காந்தி — ஜயவர்தனவின் சதி, இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் முரட்டுத் தன்மையை அம்பலமாக்கி உள்ள அதே வேளையில், சமீபத்திய இந்த வரலாற்று அனுபவங்கள் தேசிய சுயநிர்ணயத்தை அடைய இலாயக்கற்ற குட்டி முதலாளிக் குழுத் தேசிய வாதத்தின் வங்குரோத்தினையும் ரூசுப் படுத்தி உள்ளது. அனைத்து மக்களும் தலைவிதி நூலிழையில் தொங்கிக் கொண்டுள்ள வரலாற்று நெருக்கடிக்காலங்களில் உணர்ச்சித் தூண்டல்களுக்கு இடமே கிடையாது. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் இக்கட்டான நிலைக்கான அனுதாபமும், அதன் போராளிகளின் தலைவிதியைப் பற்றிய அக்கறையும் சொல்லியே தீரவேண்டியதைச் சொல்லத் தவறுவதற்கான மன்னிப்பு ஆகிவிடாது: 1987 ஜூலை 29ல் இருந்து தேசிய விடுதலைப் போரட்டம் கண்ட மோசமான பின்னடிப்புகளுக்கு விடுதலைப் புலிகளின் கொள்கைகளை முக்கிய பொறுப்பு.

8. பிரபாகரன் இன்று இந்திய சூழ்ச்சியினதும் மோசடியினதும் விளைவாகவே தாம் புதுடில்லிக்கு விமானத்தில் செல்லவும் இந்திய — இலங்கை உடன்படிக்கையின் வாசகங்களுக்கு இணங்கவும் தீர்மானம் செய்ததாகக் கூறுகின்றார். இந்தச் 'சாட்டு' தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்தின் சிறுபிள்ளைத் தனத்தை மட்டு

மன்றி, குட்டி முதலாளித்துவத் தேசியவாத அரசியலின் மலட்டுத் தனத்தையும் அம்பலப்படுத்துகின்றது. விடுதலைப் புலிகளின் தலைவரை ஏமாற்றுவதில் காந்தி வெற்றி சண்டிருப்பின் அதற்குக் காரணம், தமிழீழத்தின் சுயநிர்ணயத்தினை அடைவதில் அதன் முழுக் கொள்கையும் இந்திய முதலாளி வர்க்கத்தின் உதவியை வேண்டுவதின் அடிப்படையில் கட்டி எழுப்பப்பட்டிருந்ததே. இந்தப் பேராபத்துமிக்க தவறான கணிப்புக்கான மூலம், முதலாளித்துவத் தேசிய வாதத்தின் தவிர்க்க முடியாத வர்க்க முன்னோக்கும் வேலைத்திட்டமே ஆகும்.

70 வருடங்களுக்கு முன்னர் வெனின் எச்சரிக்கை செய்தது போல் ஒரு ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனத்தின் முதலாளி வர்க்கம் தனது சொந்தத் தேசியச் சிறப்புரிமையை அடையவும், அந்தச் 'சுதந்திர' நாட்டின் உள்ளே தொழிலாளர்களையும் விவசாயிகளையும் சுரண்டுகின்ற தற்கால சிறந்த நிலைமைகளை உருவாக்கும் நிலைப்பாட்டின் அடிப்படையிலுமே சுயநிர்ணயத்தினை முற்றுமுழுதாகச் சூல் கொள்கின்றது. இந்தச் சுயநலம், கூலி உழைப்பில் இருந்து உபரிப் பெறுமானத்தைப் பிடுங்கிக் கொள்கின்ற—அதாவது தொழிலாளி வர்க்கத்தினை அடிமைப்படுத்துகின்ற—ஒரு வர்க்கம் என்ற முறையில் முதலாளி வர்க்கத்தின் தன்மையில் புறநிலையாக வேருன்றி உள்ளது. இந்த வர்க்கப் புறநிலையானது முதலாளித்துவத் தேசியவாதிகளின் சகல கண்ணைகளதும்—தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் போன்ற பெரிதும் தீவிரமான போக்குச்சர் உட்பட—கொள்கைகளை வழிநடாத்துவதோடு அவற்றின் அரசியல் உடலமைப்பையும் நிர்ணயம் செய்கின்றது. முதலாளித்துவத் தேசியவாதிகள் ஒவ்வொரு படியிலும் விடுதலைப் போராட்டம் 'கைகடந்து போய்' முதலாளித்துவ ஆட்சியின் பராமரிப்புக்கு ஒரு அச்சுறுத்தலாக மாறிவிடா வண்ணம் பார்த்துக் கொள்வதில் அக்கறையாக உள்ளனர்.

9. இந்த விதத்தில் ஒடுக்கப்படும் வெகுஜனங்களின் அணிதிரள்வுக்கு முட்டுக்கட்டைகள் போடத் தள்ளப்பட்டனர். ஒடுக்கப்படும் நாடுகளினதும் பின்தங்கிய நாடுகளினதும் முதலாளி வர்க்கம் தமது தேசிய இனங்கள் ஏகாதிபத்திய ஒடுக்குமுறையின் விலங்குகளில் இருந்து விடுதலை பெறுவதற்கு அத்தியாவசியமான இன்றியமையாத முன்நிபந்தனையான சர்வவியாபகத்தை அடைவதில்

அங்கஜீவியாக இலாயக்கற்று உள்ளது. புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் சமூகம் அக்டோபர் 23ம் தி.தி.ய. 'தொழிலாளர் பாதை'யில் சரியாகக் குறிப்பிட்டதுபோல்:

“ஆனால் தேசிய சிறப்புரிமைவாதத்தின் அடிப்படையில் தமது உரிமைகளை மட்டும் அடையும் ஒரு இயக்கத்தினைக் கட்டி எழுப்புவதன் மூலம் தேசிய விடுதலையை அடைய முடியாது. நாம் உயிர்வாழ்ந்து கொண்டுள்ள இன்றைய சூழலில் அத்தகைய ஒரு இயக்கம் எவ்வளவுதான் வெகுஜன ஆதரவினைத் திரட்டிக் கொள்ளினும், அது எதிரி முதலாளி வர்க்க அரசுகளின் பலத்தின் முன் ஈடாட்டம் காண்கின்றது. குறிக்கப்பட்ட ஒரு ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனத்தின் விடுதலை இயக்கமானது ஜனநாயகத்துக்காக முழுமையாகவும், மனம் வைத்தும் போராடும் ஒரு இயக்கத்தின் அன்யோன்ய அங்கமாக மட்டுமே முன் செல்ல முடியும்.

“தேசிய சிறப்புரிமைவாதம், ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனத்தின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் அத்தகைய ஒரு இயக்கத்தின் பாகமாகுவதைத் தடை செய்கின்றது. இதற்குக் காரணம், தேசிய சிறப்புரிமைவாதம், இறுதி ஆய்வுள்ளித் தேசிய முதலாளிகள் தமது சொந்த நாட்டின் தொழிலாளர்களைச் சுரண்டவும் விவசாயிகளைக் கசக்கிப் பிழியவும் செய்யும் முயற்சிகளுடன் இணைந்து கொண்டுள்ளதுதான். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் அரசியல் மலட்டுத்தனம் இதில் இருந்தே ஊற்றெடுக்கின்றது.”

10. இந்திய இராணுவத்தின் பயங்கரமான மக்கட்படுகொலைகளின் அமுலை உள்ளடக்கிய இந்திய-இலங்கை ஒப்பந்தத்தை அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டதன் துக்க கரமான விளைபயன்களுக்கு ஐடையேயும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் இன்னமும் காந்தி ஆட்சியுடனான கூட்டின் இடிபாடுகளுக்கு மத்தியிலும் தொங்கப் பார்க்கின்றனர். அக்டோபர் 14ம் திகதியளவில் கூடப் பிரபாகரன் இந்திய இராணுவத்தின் மக்கட்படுகொலைகள் தப்பிப் பராயத்தின் அடிப்படையில் இடம்பெறுவதாகக் காட்ட முயன்று வந்தார். காந்திக்கு அனுப்பிய செய்தியில் அவர் கூறியதாவது; “இந்தியா போன்ற ஒரு ஜனநாயக நாட்டுக்குத் தனது தலைவிகையைக் தாமே தெரிவு செய்து காள்ளும் ஜனநாயக சுதந்திரத்தைக் கொண்ட மக்கள் மீது

தனது கருத்தைத் துப்பாக்கி முனையில் திணிப்பது பண்பாகாது” இந்திய ‘ஜனநாயகம்’ பற்றிய பிரபாகரனின் பிரார்த்தனை சிறுபிள்ளைத் தனக்குக்கு ஒரு நல்ல உதாரணம். கொழும்பிலும், புதுடில்லியிலும், யாழ்ப்பாணத்திலும் உள்ள தமது வர்க்க எதிரிகளுக்கு எதிராகத் தொழிலாளர்கள் விவசாயிகளைச் சுயாதீனமாக அணிதிரட்டுவதைத் தடை செய்வதை நோக்கமாகக் கொண்ட, தமிழ் வெகுஜனங்களை ஏமாற்றும் கேவலமான ஒரு நடவடிக்கையே இது.

11. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தோல்வி தேசிய சுயநிர்ணயத்துக்கான கோரிக்கையை மதிப்பீழ்ச்சிச் செய்யவோ அல்லது அத்தகைய ஒரு போராட்டத்தினை உதவாக்கரையானதாக்கவோ இல்லை, மாறாக அது தேசிய ஜனநாயக இயக்கத்தின் தலைவிதி ஒடுக்கப்படும் நாட்டின் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வரலாற்றுப் பாத்திரத்துடன் பிணையுண்டு போயுள்ளதை மீண்டும் காட்டுகின்றது, ஜனநாயக இயக்கத்தின் தீர்வு காணப்படாதுள்ள ஏனைய சகல பணிகளைப் போலவே தேசிய சுயநிர்ணயமும் தொழிலாளி வர்க்க சர்வாதிகாரத்தின் மூலம் மட்டுமே அடைய முடியும். உண்மையில் நான்காம் அகிலத்தின் இந்த வரலாற்று முன்னோக்கு, கடந்த 40 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக இலங்கைச் சிங்கள-தமிழ் வெகுஜனங்களின் அனுபவங்களின் மூலம் துன்பகரமான முறையில் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த கால் நூற்றாண்டாகப் பப்லாவாதத் திரிபுவாதிகளின் அங்கீகாரத்துடன் சமசுமாயக் கட்சியினர் இழைத்த சொல்லிலடங்காத காட்டிக் கொடுப்புக்கள் இல்லையேல் தமிழர்களின் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்துக்கும் இலங்கைத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் வர்க்கப் போராட்டத்துக்கும் இடையே ஒரு போதும் முறிவு ஏற்பட்டிராது உண்மையில் 1964ல் சமசுமாயக் கட்சி பண்டாரநாயக்கவின் கூட்டரசாங்கத்தினுள் நுழைந்தமை, வர்க்கப் போராட்டம், தேசிய விடுதலைப் போராட்டம் இரண்டினதும் அபிவிருத்தியில் ஒரு வரலாற்று நீர்மேடாக விளங்கிற்று. இந்த வரலாற்றுக் காட்டிக் கொடுப்புக்கு முன்னதாகத் தமிழ் வெகுஜனங்கள் தொழிலாள வர்க்கத்திடமிருந்து தலைமையை எதிர்பார்த்ததோடு, தொழிலாளி வர்க்கம் இலங்கை முதலாளி வர்க்கத்தைத் தூக்கி வீசியதும், தேசிய ஒடுக்கு முறை நீக்கப்பட்டுவிடும் என நம்பியிருந்தது, இது 1953ம்

ஆண்டின் ஹர்த்தால் மூலமும், 21 கோரிக்கைகள் இயக்கத்தின் மூலமும் சடரீதியில் பிரத்தியட்சமாகியது. சமசமாஜ கட்சி சிங்கள முதலாளி வர்க்க அரசினைப் பேணிய வண்ணம் தேசிய ஒடுக்கு முறையை ஸ்தாபன ரீதியாக்கிய ஒரு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் அழவில் நிசமாகப் பங்கேற்றதைத் தொடர்ந்து 1964—1972க்கும் இடையே முழு நிலைமையுடைய மாற்றம் அடைந்தது. சமசமாஜக் கட்சியினால் கைவிடப்பட்ட தமிழ் வெகுஜனங்கள், புதிய பாதையைத் தேடியதோடு முதலாளித்துவத் தேசியவாத அரசியல் வண்டியினுள்ளும் ஈர்க்கப்பட்டனர்.

12. சமசமாஜக் கட்சியின் காட்டிக் கொடுப்பு என்பனவாக இருந்த போதிலும் முதலாளித்துவத் தேசியவாதத்தின் முடூச்சந்தில் இருந்து வெளியேறுவதைத் தமிழரதும் இலங்கைத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தினதும் இணைந்த போராட்டத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு முன்னோக்கே வழங்குகின்றது. இந்திய ஆக்கிரமிப்பு, தமிழ் தேசிய இனத்தினதும் அத்தோடு தெற்கில் உள்ள சிங்கள வெகுஜனங்களதும் மீதான ஒடுக்குமுறையின் வர்க்க அடிப்படையை அம்பலப்படுத்தி உள்ளது. இது சிங்களம்—தமிழ் பேசும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மேலாதிக்கத்தின் கீழ் தேசிய விடுதலைப் போராட்டத்தை வர்க்கப் போராட்டத்துடன் இணைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தைத் தோற்றுவித்துள்ளது. திட்டவட்டமாகச் சொல்லப் போனால் தமிழீழத்தையும் இலங்கையையும் கொண்ட ஐக்கிய சோசலிச அரசுகளின் பதாகையை உயர்த்த வேண்டியுள்ளது.

13. நாறிப்போன முதலாளித்துவ அரசுகளின் கட்டுமானத்தின் மீதும் அவற்றின் செயற்கையான எல்லைகளின் கழுத்தறுப்பு வரையறைகளின் உள்ளும் வெகுஜனங்களின் ஜனநாயக அபிலாசைகளையோ அல்லது அடிப்படையான சடத் தேவைகளையோ திருப்தி செய்ய முடியாது. இரண்டாம் உலக யுத்தம் முடிவடைந்ததில் இருந்து ஏகாதிபத்தியம் எந்தவொரு தனித் தேசிய அரசையும் பல்வேறு மொழி, மத, இனவாரி சேர்க்கைகளின் நிஜ ஜனநாயக சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் சிருஷ்டிக்க இடமளிக்கவில்லை. தவிர்க்க முடியாத விதத்தில் ஏகாதிபத்திய அக்கோரத்துடனான 'சுதந்திரம்' என்பது வம்பி பிறந்த அரசுகளை நிர்மாணிப்பதையே கருதியது.

ஜனநாயக அடிப்படைக் கொள்கைகளில் ஆபத்தான சமரசங்களுக்குச் செல்வதன் அடிப்படையில் இவை நிறுவப்பட்டன. இந்தத் தொடரில் தேசிய முதலாளிவர்க்கம் ஒடுக்கப்படும் வெகுஜனங்களின் விடுதலையானதாக அன்றி, ஏகாதிபத்தியக் கொள்கையின் அணிவீட பங்களானாகத் தொழிற்பட்டது. இந்த முறையில் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட அரசாணது ஒழுக்கக் கேடான முதலாளித்துவத்தின் ஒரு சிறைக் கூடத்துக்கு அப்பால் செல்லாததோடு அங்கு உற்பத்திச் சக்திகளின் முற்போக்கு அபிவிருத்தி முடியாது போயிற்று.

14. இந்த முதலாளித்துவ அரசுகள் மேலான ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் மேலாதிக்க விளைவுகள் நன்கு பிரசித்தமானவை. உறுதியான உள்ளூர்க் கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்ய முடியாத அவற்றின் பொருளாதாரத் தலைவதியானது ஒரு சில மூலப் பொருட்களை ஏற்றுமதி செய்வதுடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. திருப்பிச் செலுத்த முடியாத பிரமாண்டமான கடன் பளுவினாலும் பரந்த அளவிலான படிப்பறிவின்மை, நோய்கள், பட்டினியாலும் பின்தங்கிய நாடுகள் திக்குமுக்காடுகின்றன. அருமை பெருமையாக உள்ளூர்க் கைத்தொழில்கள் நிறுவப்பட்டுள்ள இடங்களில் கூட இவை முற்றிலும் ஏகாதிபத்தியக் கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்பட்ட பன்னாட்டு உற்பத்தியின் ஏகாதிபத்திய அதி இலாப மூலங்களாகவே முற்றிலும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அத்தகைய போலிப் பொருளாதார அபிவிருத்தியானது ஒடுக்கப்படும் சனத்தொகையின் தேசிய நலன்களுக்கு எதுவித பங்களிப்பையும் செய்வதில்லை. முதலாளி வர்க்கத்தின் குதராலமான அங்கீகாரத்துடன் உருவாகும் அத்தகைய நிலைமைகளில் இருந்து இனவாத யுத்தப் பயங்கரம் ஏற்படுகின்றது. முதலாளி வர்க்கம் தொடர்ந்து ஆட்சி செய்யும் வரை இந்நிலைமையை மாற்றிவிட முடியாது.

சுதந்திரத்துக்குப் பிந்திய இந்தியா, பாகிஸ்தான், இலங்கை, பங்களாதேஷ், பர்மா நாடுகளின் வரலாறு — உண்மையில் உலகின் மாஜி சாலனித்துவ நாடுகள் ஒவ்வொன்றினதும் வரலாறு — முதலாளி வர்க்கம் நிஜ தேசிய இணைப்பையும், அரசியல் சுதந்திரத்தையும் நிலைநாட்ட முடியாது என்பதைத் தீர்க்கமாக நிரூபித்துள்ளது.

15. வரலாறு, ஸ்டாலினிஸ்டுகள், திரிபுவாதிகள், குட்டி முதலாளித்துவத் தேசியவாதிகளின் எதிர்ப்புக்களுக்கு

மத்தியிலும் இப்பணியைத் தொழிலாளி வர்க்கத்திடம் கையளித்துள்ளது. தேசிய இனங்களின் சுயநிர்ணய உரிமையை யதார்த்தமாக்கக் கூடிய ஒரே சமூகச் சக்தி இதுவே. எனினும் இது இதனைத் தேசிய முதலாளி வர்க்கத்தின் ஒரு பின்னிணைப்பாக அன்றி அதன் மூர்க்கமான எதிரி என்ற முறையிலேயே செய்கின்றது அது தனது சொந்த ஆயுதங்களு னும், தனது சொந்த வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையிலும் கிராமங்களிலும் நாட்டுப்புறங்களிலும் உள்ளசகல ஒடுக்கப்படும் வெகுஜனங்களைத் தன்பின்னால் அணிதிரட்டிக் கொண்டு போராடுகின்றது. தொழிலாளி வர்க்கத்தின் தலைமையிலான சோசலிசப் புரட்சியின் உப-விளைவாகவே சுயநிர்ணயம் அடையப்படுகின்றது. தனது சர்வாதிபாரத்தினை நிலைநாட்டுவதன் மூலம் சகல ஒடுக்கப்படும் மக்களுக்கும் அவர்களின் நியாயமான ஜனநாயக உரிமைகளை உத்தரவாதம் செய்கின்றது தேசிய இனங்களின் நிஜ சமத்துவத்துக்கான திட்டமாக இது சுய விருப்பின் அடிப்படையில் ஒரு ஐக்கிய சோசலிச ஒன்றியத்தின் சிருஷ்டியைப் பிரேரிக்கின்றது.

அனைத்து ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்களையும் தன் விச்சையாக இணைய வைப்பது பொருளாதார, கலாச்சார முன்னேற்றத்துக்குச் சிறந்த வாய்ப்புக்களை வழங்குகின்றது என நம்பும் அதே வேளையில் தொழிலாளி வர்க்கச் சர்வாதிகாரம், பிரிந்து செல்ல விரும்பும் தேசிய இனங்கள் அங்ஙனம் செய்யும் உரிமையைக் கொண்டிருக்கவும் உறுதி கூறுகின்றது. புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தினால் முன்வைக்கப்பட்டு உள்ள தம்ழீழம்—இலங்கை ஐக்கிய சோசலிஸ்ட் அரசுகளின் வேலைத்திட்டத்தின் முக்கியமான உள்ளடக்கம் இதுவே.

16. இந்தப் போராட்டத்துக்கான முக்கிய தடை, சமசமாஜ, ஸ்டாலினிஸ்டுகள் இந்திய—இலங்கை ஆளும் வர்க்கங்களுடன் கொண்டுள்ள கைக்கூலி உறவுகளே. ஜயவர்தன ஆட்சியுடனான அவர்களின் மறைமுக கூட்டரசாங்கம் ஒற்றையாட்சி அரசினைக் காக்கும் நடவடிக்கையின் தவிர்க்க முடியாத விளைவாகும். இவ்விரு கட்சிகளில் எதுவும் முதலாளித்துவத்தில் இருந்து ஒரு துளியும் சுயாதீனம் இல்லாதவை, கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் வரலாறு உண்மையில் ஸ்டாலினிசத்தின் முழு வரலாற்றின் உள்னும் வேரோடி உள்ளது. சமசமாஜக் கட்சியைப் பொறுத்தமட்டில் அது தமது கடந்தகாலப் புரட்சிகர வரலாற்

றுத் தொடர்புகள் அனைத்தையும் துண்டித்துக் கொண்டு விட்டது. இப்பலம் வீழ்ச்சி சண்டது எப்படி? தேசிய இனப்பிரச்சினை சம்பந்தமான கொல்வின் ஆர்.டி. சில்வா வின் கடந்தகால ஆக்கங்கள் மார்க்சிச இலக்கியத்தின் நிஜ மாபெரும் படைப்புக்கள் ஆகும். அவற்றினை இன்று வாசிக்கையில் அவர் இன்னமும் தலைமை தாங்கும் கட்சியின் முழு அரசியல் போக்குக்கும் எதிரான குற்றப்பத்திரிகையாக அவை விளங்குகின்றன. சமசமாஜ கரத்தையை யூஎன்பி குதிரையில் கட்டுவதன் மூலம் டி. சில்வா இத்தினில் உள்ள படுபிற்போக்கு இனவெறிச் சக்திகளுக்கு அளப்பரிய முறையில் சைகொடுத்து உள்ளார். சிங்கள அரசினைக் காப்பதில் அக்கறையற்ற தொழிலாளி வர்க்கத்தின் நலன்களுக்கு எதிராக ஜயவர்தன ஆட்சியின் படுமோசமான குற்றங்களுக்குச் சமசமாஜக் கட்சி கூட்டுப் பொறுப்பு ஏற்றுள்ளது.

7. மேலும் இது இந்தியர்களின் பிரசன்னத்தை வடக்கு - கிழக்கில் அங்கீகரிப்பதன் மூலம் ஒடுக்கப்படும் சிங்கள விவசாயிகளின் நியாயமான தேசிய உணர்வுகளை இரக்கமற்ற முறையில் புறக்கணிப்பதோடு, படுபிற்போக்கு ஜேவீபியினதும் அதன் நம்பிக்கைக்குரிய சிறீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆலோசகர்களதும் கரங்களைப் பலப்படுத்துகின்றது. இக் கொள்கை, குட்டி முதலாளித்துவ வெகுஜனங்களின் கண்களில் தொழிலாளர் இயக்கத்தைச் செல்வாக்கு இழக்கச் செய்யவும், சிங்கள சோவீனிசத்தின் அடிப்படையிலான பாசிச இயக்கத்தின் பெருக்கத்துக்கும் உதவுகின்றது. சமசமாஜக் கட்சி, இந்திய ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிரான போராட்டத்தினை இலங்கை முதலாளி வர்க்கத்துக்கு எதிரான வர்க்கப் போராட்டத்துடனும், அக்தோடு இதே வர்க்கப் போராட்டக்கினை சிங்கள, தமிழ் வெகுஜனங்களை ஜனநாயக ரீதியில் ஐக்கியப் படுத்துவதுடனும் இணைப்பதற்குப் பதிலாக ஒடுக்கப்படும் சனத்தொகையின் சகல பிரிவினரையும் அன்றிய மாக்கச் சாத்தியமான அனைத்தையும் செய்து வருகின்றது. இது இந்திய ஆக்கிரமிப்பினையிட்டுப் பெருமைபாராட்டுகின்றது; தெற்கில் ஜயவர்தனவின் ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகளை அங்கீகரிக்கின்றது. சமசமாஜக் கட்சியின் கொள்கைகளின் அச்சாணி ஒரு சோசலிச, ஜனநாயக வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாள வர்க்கத்தினைச் சுயாதீனமாக அணிதிரட்டுவதை நிராகரிப்பதே,

18 சம்பவங்களின் முழுப் போக்கும் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் வேலைத்திட்டத்தினை நுகரப்படுத்தி உள்ளது. இது மட்டுமே வடக்கில் உள்ள தமிழ்த் தொழிலாளர்களுக்கும் தெற்கில் உள்ள சிங்களத் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே தொழிலாளி வர்க்க அனைத்துலகவாத மூலோபாயத்தினைப் பேணுகின்றது. மேலும் கடந்த வருடம் இந்திய சோசலிசத் தொழிலாளர் கழகத்துடனான நெருங்கிய சோழமை உறவின் மூலம் பு. க. க. பல கோடி இந்தியத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் உள்ளே ட்ரொன்ஸ்கிசக் கொள்கைகளுக்கான போராட்டத்தினை விரிவுபடுத்தி உள்ளது. இங்கும் கூட இந்திய, இலங்கைத் தொழிலாள வர்க்கங்களின் தலைவர்தயானது பிரிக்கமுடியாதவாறு இணைந்துள்ளதோடு ஏசாதியத்தியத்துக்கு எதிரான அவர்களின் போராட்டம் ஒரு கூட்டுப் போராட்டமாகும் என்ற உண்மையை அங்கீகரிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு நனவான தீர்மானமாக விளங்குகின்றது.

19. இன்றைய தீர்க்கமான சட்டத்தில் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தினை எதிர்தோக்கும் அவசரமான பணி, தனது சக்திகளை விரிவுபடுத்துவதே. இதற்கு சமசமாஜ், கம்யூனிச கட்சிகள் யூஎன்பி அரசாங்கத்துடன் கொண்டுள்ள கூட்டுக்களுக்கு எதிரான போராட்டத்தினைத் தீவிரமாக்க வேண்டியுள்ளது. பு.க.க. சரியாகக் குறிப்பிட்டது போல்:

“ஒரே முன்வழிப்பாதை: வடக்கு-கிழக்கில் இருந்து இந்திய-இலங்கை ஆக்கிரமிப்புப் படைகளை உடனடியாக வாபஸ் பெறக் கோரவும், தமிழ் தேசிய இனத்தின் தேசிய ஜனநாயக உரிமைகளை உள்நாட்டில் செய்யப் போராடவும், தொழிலாள வர்க்கத்தினை முதலாளி வர்க்கக் கட்சிகளில் இருந்து சுயாதீனமாக அணிகிரட்டப் போராடுவதும், சிங்கள, தமிழ் பேசும் மக்களின் ஒரு சோசலிசக் குடியரசினை நிறுவும் முன்னோக்கின் அடிப்படையில் யூஎன்பி அரசாங்கத்தை வெளியேற்றுவதுமே”.

20. பு.க.க. தெற்கில் யூஎன்பி அரசாங்கத்துக்கும் முதலாளி வர்க்கத்துக்கும் எதிரான தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சமீப உருவிலான போராட்டங்களின் தலைமையில் தன்னை அமர்த்திக் கொள்ளப் போராடி ஆகவேண்டும். இப்போராட்டத்தில் தீர்க்கமான அம்சம் இதுவே. உலகப்

பொருளாதார நிலைமையின் சீர்கேடு எதிர்வரும் மாதங்களில் உலகம் பூராவும் உள்ள திரிபுவாதிகளால் மறக்கப்பட்டு விட்ட ஒரு சக்தியான இலங்கைத் தொழிலாள வர்க்கத்தினை ஒரு புதிய எதிர்த்தாக்குதலில் இறங்கத் தூண்டும். சரியான புரட்சிக் கொள்கையால் ஆயுதபாணி ஆக்கப்பட்ட இந்த எதிர்வரும் தாக்குதல் இலங்கையினதும் இந்தியத் துணைக் கண்டத்தினதும் முழு அரசியல் சமன்பாட்டினையும் மாற்றி அமைக்கும். சமசமாஜ—கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளின் காட்டிக் கொடுப்புகளையும், கிராமிய வெகுஜனங்களின் அவலங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஜேவீபி நாட்டுப் புறங்களில் நடாத்திய ஊடுருவல்கள், சிங்கள விவசாயிகளுக்கு தொழிலாள வர்க்கத்தின் எழுச்சி ஒரு புதிய முன்னோக்கினை வழங்கியவுடன் குழிபறிந்து போகும்.

21. கடந்த சில மாதங்களுள் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் சிரமத்துடன் ஈட்டிய கவர்ச்சியான வெற்றிகளை அனைத்துலகக் குழு பெரும் திருப்தியுடன் அவதானித்துக் கொண்டுள்ளது. அரசாங்க ஒடுக்கு முறைக்கும் சிங்கள இனவாதக் குண்டர் கும்பல்களின் அடூழியங்களுக்கும் எதிரில் இதுமட்டுமே தொழிலாளி வர்க்கத்தின் சார்பில் இந்திய—இலங்கை ஒப்பந்தத்துக்கு எதிராகப் பிரச்சாரம் செய்தது. இந்தச் சகல கஷ்டங்களுக்கு மத்தியிலும் இந்திய இலங்கை ஒப்பந்தத்துக்கு எதிரான இதன் சமீபத்திய கொழும்பு, சண்டி, யாழ்ப்பாண வெற்றிகரமான பொதுக் கூட்டங்கள், ப.க.க. சிங்கள, தமிழ் வெகுஜனங்கள் இடையே பெரும் வெற்றிகளை ஈட்டும் நிலையில் உள்ளதை—தெற்கில் சமசமாஜ—கம்யூனிஸ்ட் கட்சிகளிடம் இருந்தும் வடக்கில் சுமீழீழ விடுதலைப் புலிகள் இயக்கத்திடம் இருந்தும் சக்திகளைக் கைப்பற்றும் நிலையில் உள்ளதை—கட்டிக் காட்டுகின்றது.

நவம்பர் 12ல் கொழும்பு நகரில் ப.க.க. வின் நான்கு முன்னணி காரியாளர்களை தேசியச் செயலாளரின் சகோதரர் உட்பட—கொலை செய்ய இடம் பெற்ற யூஎன்பியின் முயற்சிக்குப் பின்னணியில் இந்தத் தேட்டங்கள் உள்ளன.

தொழிலாள வர்க்கத்தின் உள்ளும் இளைஞர்கள் இடையேயும் ப்ரொடஸ்கிச செவ்வாக்குகள் எழுச்சி அடைவதைக் கண்டு இலங்கை முதலாளி வர்க்கம் கொண்டுள்ள அச்சத்துக்கு, ப.க.க. அங்கத்தவர்களுக்கு எதிரான

ஜேவீபியின் கொலைப் பயமுறுத்தல்கள் இன்னுமோர் எடுத்துக்காட்டாகும். இந்தத் தாக்குதல்களையும், பயமுறுத்தல்களையும் பு.க.க அவசியமான பாதுகாப்பு முன்னேற்பாடுகளுடன் எதிர்கொள்ள வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாகத் தொழிலாளி வர்க்கத்தின் உள்ளே அது மேற்கொண்டுவரும் புரட்சிகர வேலைகளை உக்கிரமாக்க வேண்டும்.

★ தமிழீழத்தில் இருந்து இந்தியப் படைகளை வெளியேற்று! தமிழ் விடுதலைப் போராட்டத்தில் கைவைக்காதே!

★ காந்தி—ஜயவர்தன ஒப்பந்தம் ஒழிக!

★ தமிழீழம், இலங்கை ஐக்கிய சோசலிச அரசுகளுக்கான போராட்டத்தில் தமிழ், சிங்கள தொழிலாளர்களை ஐக்கியப்படுத்து!

★ சிங்கள, தமிழ் தொழிலாள வர்க்கத்தின் முன்னணிப்படை புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் நீடுழி வாழ்க!

★ நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு நீடுழி வாழ்க!

வாசியுங்கள்!

சோவியத் யூனியன்
கலைக்கப்பட்டதன் பின்னர்

மார்க்சிசத்துகான
போராட்டமும்

நான்காம் அகிலத்தின்
பணிகளும்

டேவிட் நோர்த்

விலை. 5-00

சோவியத் யூனியன் முடிவு
டேவிட் நோர்த்

விலை. 7.50

தொடர்புகள்; ஆனந்த வக்கும்புர
90. 1வது மாளிகாகந்த ஒழுங்கை,
கொழும்பு-10.

வாசியங்கள்!

நவீன மார்க்சிச சஞ்சிகை

மார்க்சிச முன்னோக்கு

(பு. க. க. வெளிநாட்டுக் கிளைவெளியிடு)

ரூபா. 20-00

தொடர்பு: ஆனந்த வக் கும்புர
90, 1வது மாளிகாகந்த ஒழுங்கை,
கொழும்பு-10.

படிப்பகம்

சென்னை
பதிப்பு
மையம்
1998

“... காலனித்துவ மேலாதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டம் கட்டாயமாக ஒரு தேசியப் போராட்டமாகவே இருக்க வேண்டும் என்ற பரந்தளவிலான எண்ணம் யதார்த்தத்தினைத் திரிப்புப் புள்ளிக்கு எளிதாக்குவதைக் காட்டுவதோடு வெகுஜன ஏகாதிபத்திய எதிர்ப்பு இயக்கத்தின் சமூக சக்தியை உண்மையில் குழப்பியடிக்கவும் செய்கின்றது. இந்திய போல்ஷிவிக்-லெனினிஸ்ட் கட்சித் (BLPI) தலையீட்டின் பலம், ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகள் தமது போராட்டத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தது, தேசிய விடுதலையை அன்றி, அனைத்துலக முன்னோக்கினையே என்ற உண்மையில் இருந்தே பெருக்கெடுத்தது. லங்கா சம சமாதிக் கட்சியின் பிற்காலக் காட்டிக் கொடுப்புக்கு இடையிலும் (1950ல் BLPI சமசமாதிக் கட்சியுடன் இணைந்து கொண்டது) இந்த வரலாற்றுப் பங்களிப்பு ஒரு பலம் வாய்ந்த அரசியல் பாரம்பரியத்தினைச் சிருஷ்டித்தது. அது புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தின் ஸ்தாபிதத்துக்கு ஊக்கம் அளித்ததோடு கீர்த்தியின் எதிர்கால அரசியல் அபிவிருத்தி அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்த அத்திவாரத் தினையும் வழங்கியது.”

ISBN 955-9123-23-8

தொழிலாளர்
பாதை

படிப்பகம்